

അത്തൗബ. (പശ്ചാത്താപം)

അവതരണം മദീനയിൽ, വചനങ്ങൾ 129.

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١﴾

1. ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽനിന്ന് നിങ്ങളുമായി കരാറിലേർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരോട് അല്ലാഹു വിന്റെയും അവന്റെ ദൂതന്റെയും ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള (ബാധ്യത)വിമുക്തിപ്രഖ്യാപനമാണിത്.

1. ഹിജ്റ ഒമ്പതാം വർഷം, നബി(സ) അബൂബക്കർ(റ)നെ ഹാജിമാരുടെ നേതാവായി മക്കയിലേക്കയച്ച സമയത്താണ് ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചത്.

മുസ്‌ലിംകൾ പല ഗോത്രങ്ങളുമായി സമാധാന സന്ധിയിലേർപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ചുരുക്കം ചില ഗോത്രങ്ങളൊഴിച്ചു മറ്റുള്ളവർ സന്ദർഭം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ സന്ധി ലംഘിച്ചിരുന്നു. കരാർ ലംഘിച്ചു ശത്രുക്കളായി മാറിയ ഗോത്രങ്ങളുമായുള്ള ഉടമ്പടി ദുർബലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള പ്രഖ്യാപനമാണിത്. ഹിജ്റ ഒമ്പതാം വർഷം, ദുൽഹജ്ജ് പത്താം തിയ്യതി(ബലിപെരുന്നാൾ ദിവസം) ഹാജിമാരുടെ പൊതു സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചു പ്രവാചകനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു അലിയ്യൂബ്നു അബീത്വാലിബാണ് ഈ പ്രഖ്യാപനം നടത്തിയത്.

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ﴿٢﴾

2. ഇനി നിങ്ങൾ രാജ്യത്ത് നാലുമാസക്കാലം (യഥേഷ്ടം)സഞ്ചരിച്ചുകൊള്ളുക.അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക: നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവെ തോൽപിക്കാനാവില്ല. അവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു നിന്ദ്യരാക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

2. അപ്പോഴേക്കും നാടിന്റെ ബഹുഭൂരിഭാഗവും ഇസ്‌ലാമിനധീനമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. വിമുക്തി പ്രഖ്യാപനത്തെത്തുടർന്ന് ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾക്ക് രാജ്യത്തെവിടെയും ഒരഭയസ്ഥാനമില്ലാത്ത അവസ്ഥയായിത്തീർന്നു. ഒന്നുകിൽ മുസ്‌ലിംകളുമായി യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങുക, അല്ലെങ്കിൽ രാജ്യംവിട്ടു പോവുക, അതുമല്ലെങ്കിൽ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിക്കുക. ഇതല്ലാതെ മറ്റു വഴികളൊന്നും അവരുടെ മുമ്പിൽ അവശേഷിച്ചിരുന്നില്ല. ഈ വർഷത്തിനുശേഷം ബഹുദൈവവിശ്വാസികളിൽ ഒരാളും ഹജ്ജിനുവരാൻ പാടില്ലെന്നും, നഗ്നരായിക്കൊണ്ട് ദൈവഭവനത്തെ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യരുതെന്നും, ദൈവദൂതനുമായുള്ള കരാർ ലംഘിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരോട് കാലാവധിവരെ കരാർ വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കുന്നതാണെന്നും വിമുക്തിപ്രഖ്യാപനത്തിൽ നിർദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നു.

وَأَذَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣﴾

3. അല്ലാഹുവിൽനിന്നും അവന്റെ ദൂതനിൽനിന്നും വലിയ ഹജ്ജിന്റെ ദിവസത്തിൽ മുഴുവൻ മനുഷ്യർക്കുമായി നൽകുന്ന പൊതുവിളംബരമാണിത്. എന്തെന്നാൽ അല്ലാഹുവിനും അവന്റെ ദൂതനും ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളോട് ഇനിമുതൽ ഒരുവിധ ബാധ്യതയുമില്ല. അതിനാൽ നിങ്ങൾ പശ്ചാത്താപിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിന്റെ ഗുണം നിങ്ങൾക്കുതന്നെ. അഥ

വാ, നിങ്ങൾ പിന്തിരിയുകയാണെങ്കിൽ നന്നായി ധരിച്ചുകൊള്ളുക: അല്ലാഹുവെ തോൽവിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കാവില്ല. (പ്രവാചകരേ), സത്യനിഷേധികൾക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ടെന്ന് 'സന്തോഷവാർത്ത' അറിയിച്ചുകൊള്ളുക.

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدُهُمْ إِلَىٰ مَدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٤﴾

4. നിങ്ങളുമായി കരാറിലേർപ്പെടുകയും, എന്നിട്ട്(അത് പാലിക്കുന്നതിൽ) നിങ്ങളോട് ഒരു വീഴ്ച ഒന്നും വരുത്താതിരിക്കുകയും നിങ്ങൾക്കെതിരെ ആരേയും സഹായിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്ത ബഹുദൈവവിശ്വാസികളെ ഒഴിച്ചു. അതുകൊണ്ട് അവരോടുള്ള കരാർ അവയുടെ കാലാവധിവരെ അവരോട് നിങ്ങൾ പാലിക്കുക. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

4. മുസ്‌ലിംകളുമായി വല്ലകരാനും നിലവിലുണ്ടായിരിക്കുകയും കരാർലംഘനം നടത്താതിരിക്കുകയും മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെ ശത്രുക്കളെ സഹായിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യാത്തവർ ഇതിൽനിന്നൊഴിവാക്കിയിരുന്നു. അവർക്ക് ഈ നാലുമാസങ്ങളുടെ കണക്ക് ബാധകമായിരുന്നില്ല. കരാർ ലംഘിക്കാതിരുന്ന ബന്ധുകിനാനയും, ബന്ധുസംഠയും മറ്റ് ചില ഗോത്രങ്ങളുമൊഴിച്ചു ബഹുദൈവവിശ്വാസത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന എല്ലാ ഗോത്രങ്ങൾക്കും ഈ വിളംബരം ബാധകമായിരുന്നു.

فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرْمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥﴾

5. അങ്ങനെ യുദ്ധം നിഷിദ്ധമായ മാസങ്ങൾ (ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾക്ക് അവധി നൽകപ്പെട്ട നാല് മാസങ്ങൾ) പിന്നിട്ടാൽ ആ ബഹുദൈവവിശ്വാസികളെ (കരാർ ലംഘനം നടത്തി വഞ്ചിച്ച മക്കയിലെ ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾ) എവിടെ (ഹറമിലോ പുറത്തോ) കണ്ടാലും കൊന്നുകളയുക. അവരെ പിടികൂടുകയും ഉപരോധിക്കുകയും ചെയ്യുക. എല്ലാ മർമ്മസ്ഥലങ്ങളിലും അവർക്കായി പതിയിരിക്കുക. ഇനി അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും നമസ്കാരം മുറപ്രകാരം അനുഷ്ഠിക്കുകയും സകാത്ത് നൽകുകയുമാണെങ്കിൽ അവരെ നിങ്ങൾ അവരുടെ വഴിക്കു വിട്ടേക്കുക. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും ദയാപരനുമല്ലോ.

وَإِن أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

6. ബഹുദൈവവിശ്വാസികളിലൊരാൾക്കും നിന്റെയടുത്ത് അഭയം തേടി വന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം അവൻ ശ്രവിക്കുന്നതുവരെ അവന് നീ അഭയം നൽകുക. പിന്നെ അവനെ സുരക്ഷിത സ്ഥാനത്ത് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുക. അതെന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ അവർ അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ഒരു ജനതയാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ടത്രെ.

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾

7. മസ്ജിദുൽ ഹറാമിനടുത്തുവെച്ചു നിങ്ങളുമായി ഉടമ്പടി ചെയ്തവർക്കൊഴികെ(കരാർ ലംഘനം കരായ) ഈ ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾക്കു് അല്ലാഹുവിന്റെയും അവന്റെ ദൂതന്റെയും അടുക്കൽ ഉടമ്പടി നിലനിൽക്കുന്നതെങ്ങനെ? അവർ നിങ്ങളോട് നന്നായി വർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അവരോടും നന്നായി വർത്തിക്കുക. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മതയുള്ളവരെ സ്നേഹിക്കുന്നു.

كَيْفَ وَإِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨﴾

8. എങ്ങനെയാണ് (അവർക്കു് അല്ലാഹുവിന്റെയും അവന്റെ ദൂതന്റെയും അടുത്തു് കരാർ ഉണ്ടായിരിക്കുക)? നിങ്ങളുടെ മേൽ അവർ വിജയം നേടുന്നപക്ഷം നിങ്ങളുമായുള്ള കൂടും ബന്ധമോ സന്ധിവ്യവസ്ഥകളോ ഒന്നും തന്നെ അവർ പരിഗണിക്കുകയില്ല. അവരുടെ വായ്കൊണ്ടു് അവർ നിങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തും. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ വെറുക്കുകയും ചെയ്യും. അവരിൽ അധികപേരും ധിക്കാരികളാകുന്നു.

اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

9. അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങളെ തുച്ഛവിലയ്ക്കു് വിറ്റുകളയുകയും, അവന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്നു് (ജനങ്ങളെ) തടയുകയും ചെയ്തു. തീർച്ചയായും അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് വളരെ ചീത്തയാകുന്നു.

9. ഈ ദ്രോഹികൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അവഗണിക്കുകയും ഐഹികമായ സ്വാർത്ഥ ലാഭങ്ങൾക്കൊണ്ടു് തൃപ്തിയടയുകയും ചെയ്തു. മാത്രമല്ല സന്മാർഗം സ്വീകരിക്കാനനുവദിക്കാതെ ജനങ്ങൾക്കു മുന്തിൽ തടസ്സങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു.

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾

10. ഒരു സത്യവിശ്വാസിയുടെ കാര്യത്തിലും രക്തബന്ധമോ സന്ധിവ്യവസ്ഥയോ അവർ പരിഗണിക്കാറില്ല. അവർതന്നെയാണു് അതിക്രമികൾ.

10. ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾ സത്യവിശ്വാസികൾക്കെതിരെ വിജയം നേടിയാൽ വിശ്വാസികൾക്കെതിരിൽ അക്രമവും ധിക്കാരവും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ ഒരു പരിധിയും അവർക്കില്ലെന്നു് അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചു് ഉണർത്തുന്നു. കഴിഞ്ഞകാല ചരിത്ര സാക്ഷ്യങ്ങളും അനുഭവയാഥാർഥ്യങ്ങളും അടുത്ത കാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഏറ്റുമുട്ടലുകൾ തന്നെയും ഈ യാഥാർഥ്യമാണു് വ്യക്തമാക്കുന്നതു്.

فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفُصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

11. എന്നാൽ അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും നമസ്കാരം അനുഷ്ഠിക്കുകയും സകാത്തു് നൽകുകയുമാണെങ്കിൽ അവർ മതത്തിൽ നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളാണു്. കാര്യം ഗ്രഹിക്കുന്ന ജനത്തിനായി നാം നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്നു.

وَإِنْ تَكُفُّوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾

12. ഇനി അവർ കരാർ ചെയ്തശേഷം സ്വന്തം ശപഥങ്ങൾ ലംഘിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ മതത്തെ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, സത്യനിഷേധത്തിന്റെ നേതാക്കളോട് നിങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്യുക. തീർച്ചയായും അവർക്ക് ശപഥങ്ങളേയില്ല. (അതിനാൽ അവർ ഒട്ടും വില കൽപിക്കാറില്ല.) ഒരുവേള അവർ വിരമിച്ചേക്കാം.

أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدُّوْكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ اتَّخَشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

13. തങ്ങളുടെ പ്രതിജ്ഞകൾ ലംഘിക്കുകയും, ദൈവദൂതനെ നാടുകടത്താൻ മുതിരുകയും ചെയ്ത ജനത്തോട് നിങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നില്ലേനോ? അവരാണ്ല്ലോ ആദ്യം (അക്രമം) തുടങ്ങിയത്. അവരെ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നുവോ? എന്നാൽ ഭയപ്പെടാൻ കൂടുതൽ അർഹൻ അല്ലാഹുവാണ്. നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ.

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

14. നിങ്ങൾ അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യുക. നിങ്ങളുടെ കരങ്ങളാൽ അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയും, അവരെ നിന്ദിക്കുകയും, അവർക്കെതിരെ അവൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുകയും, വിശ്വാസികളായ സമൂഹത്തിന്റെ മനസ്സുകൾക്ക് അവൻ ആശ്വാസം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾

15. അവരുടെ മനസ്സുകളിലെ രോഷം അവൻ ശമിപ്പിക്കുന്നതുമാകുന്നു. അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതുമാണ്. അല്ലാഹു എല്ലാം അറിയുന്നവനും യുക്തിജ്ഞനുമാകുന്നു.

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

16. അതല്ല, നിങ്ങളെ വെറുതെ വിട്ടേക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾ ധരിച്ചിരിക്കയാണോ, നിങ്ങളിൽ (അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ) സമരം ചെയ്യുന്നവരെയും, അല്ലാഹുവിനും, അവന്റെ ദൂതനും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കും പുറമെ ഒരു രഹസ്യകൂട്ടുകെട്ട് സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവർ ആരെന്ന് അല്ലാഹു തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടല്ലാതെ? നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതൊക്കെയും സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു.

16. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സമരം നടത്തുന്നവരും അല്ലാത്തവരും തമ്മിൽ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വേർതിരിഞ്ഞ് കാണാതെ- നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെന്നും മുസ്ലിംകളാണെന്നും അവകാശപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് മാത്രം നിങ്ങളെ വിട്ടേക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതേണ്ട. അല്ലാഹുവും അവന്റെ മതവും തന്നെ

യാണു് സ്വന്തം ജീവധനാദികളെക്കൊണ്ടും ബന്ധുമിത്രാധികളെക്കൊണ്ടും നിങ്ങൾക്കു് പ്രിയംകരമെന്നു് സമരത്തിലൂടെയും യുദ്ധത്തിലൂടെയും പ്രയോഗത്തിൽ തെളിയിക്കാത്ത കാലത്തോളം നിങ്ങളെ യഥാർഥ വിശ്വാസികളായി ഗണിക്കുന്നതല്ല. മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചാണു് അല്ലാഹു പ്രതിഫലം നൽകുന്നതു്. അതു് ഇന്നിന്ന പ്രകാരത്തിലായിരിക്കുമെന്നുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല. അതിനാൽ ഒരോരുത്തരുടെയും നന്മ തിന്മകൾ കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതിനു് അവ അവന്റെ പ്രവർത്തന രംഗത്തു് തന്നെ പ്രകടമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

17. ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾ സത്യനിഷേധത്തിനു് സ്വയം സാക്ഷികളായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ പള്ളികൾ പരിപാലിക്കാൻ അവർക്കു് ഒരവകാശവുമില്ല. അവരുടെ കർമ്മങ്ങളൊക്കെയും പാഴായിരിക്കുന്നു. നരകത്തിൽ അവർ നിത്യവാസികളായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

17. കഅബയുടെ സംരക്ഷണം, ഹജ്ജിനു് വരുന്നവർക്കു് വെള്ളം എത്തിച്ചുകൊടുക്കൽ മുതലായ ചില നല്ല സേവനങ്ങൾ ദൈവമന്ദിരത്തിനു് അവർ ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ഏകദൈവാരാധനക്കായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട കഅബയുടെ പരിപാലനകർത്തൃത്വം ഏകദൈവ സന്ദേശം ചെവിക്കൊള്ളാൻ സന്നദ്ധരല്ലെന്നു് തുറന്നു് പ്രഖ്യാപിച്ചവർക്കു് അവകാശപ്പെടുന്നതെങ്ങനെ? പ്രത്യക്ഷത്തിൽതന്നെ ഇവർ ബഹുദൈവാരാധകരും വിഗ്രഹാരാധകരുമാണു് എന്നിരിക്കെ പള്ളികളുടെ മേൽനോട്ടം, അവയിൽ വെച്ചുള്ള ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ എന്നിവ അവരോടു് യോജിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളല്ല.

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَحْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾

18. അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുകയും നമസ്കാരം നിഷ്ഠയോടെ നിർവഹിക്കുകയും സകാത്തു് നൽകുകയും അല്ലാഹുവെയല്ലാതെ മറ്റാരെയും ഭയപ്പെടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാരോ അവർക്കു മാത്രമാകുന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ പള്ളികൾ പരിപാലിക്കാൻ അർഹതയുള്ളതു്. അവർ നേർവഴി പ്രാപിച്ചവർ ആയേക്കാം.

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

19. (ഹജ്ജു്)തീർത്ഥാടകനു് വെള്ളം കുടിക്കാൻ കൊടുക്കുന്നതിനെയും മസൂജിദുൽ ഹറാം പരിപാലിക്കുന്നതിനെയും അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സമരം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ കർമ്മങ്ങൾക്കു് തുല്യമാക്കുകയാണോ നിങ്ങൾ? അല്ലാഹുവിങ്കൽ അവ തുല്യമല്ല. അക്രമികളായ ജനതയെ അല്ലാഹു നേർവഴിയിലാക്കുകയില്ല.

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْبَرُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

20. വിശ്വസിക്കുകയും സ്വദേശം വെടിയുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ ധനംകൊണ്ടും ദേഹംകൊണ്ടും സമരം നടത്തുകയും ചെയ്തവർ അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ പദവിയുള്ളവരാണ്. അവർതന്നെയാകുന്നു വിജയം വരിച്ചവരും.

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُم بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ هُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾

21. അവരുടെ നാഥൻ അവരെ തന്നിൽ നിന്നുള്ള കാര്യങ്ങളിൽനിന്നും പ്രീതിയുടെയും സ്വർഗീയാരാമങ്ങളുടെയും സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നു. അവർക്ക് അവിടെ അനശ്വരമായ സുഖാനുഭൂതികൾ ഉണ്ടായിരിക്കും.

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾

22. അവർ അതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും. തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിങ്കൽ വലുതായ പ്രതിഫലമുണ്ട്.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ
مِّنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

23. സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളും സത്യവിശ്വാസത്തെക്കാൾ സത്യനിഷേധത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെങ്കിൽ, അവരെ നിങ്ങളുടെ രക്ഷാധികാരികളാക്കരുത്. നിങ്ങളിലാരെങ്കിലും അവരെ രക്ഷാധികാരികളാക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർതന്നെയാണ് അക്രമികൾ.

قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾

24. പറയുക: നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും, നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരും, നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ ഇണകളും നിങ്ങളുടെ ബന്ധുജനങ്ങളും നിങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചുണ്ടാക്കിയ സ്വത്തുക്കളും, നഷ്ടം നേരിടുമോ എന്ന് നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്ന കച്ചവടവും, നിങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന പാർപ്പിടങ്ങളും നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവെക്കാളും അവന്റെ ദൂതനെക്കാളും അവന്റെ മാർഗത്തിലെ സമരത്തെക്കാളും ഏറെ നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ, അപ്പോൾ അല്ലാഹു അവന്റെ കൽപന നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നത് കാത്തിരുന്നുകൊള്ളുക. കുറ്റവാളികളായ ജനത്തെ അല്ലാഹു നേർവഴിയിലാക്കുകയില്ല.

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾

25. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു നിങ്ങളെ നിരവധി സന്ദർഭങ്ങളിൽ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹുനൈൻ (യുദ്ധ)ദിവസത്തിലും (അവൻ നിങ്ങളെ സഹായിച്ചു). (അന്നു)നിങ്ങളുടെ സംഖ്യാധിക്യം നിങ്ങളെത്തന്നെ അതിശയിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ അത് നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ഗുണവും ചെയ്തില്ല. ഭൂമി വളരെ വിശാലമായിരിക്കെ തന്നെ അത് നിങ്ങൾക്ക് ഇടുങ്ങിയതായിത്തീർന്നു. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ പിന്തിരിഞ്ഞോടുകയും ചെയ്തു.

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

26. പിന്നീട് അല്ലാഹു അവന്റെ ദൂതനും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും അവന്റെ സമാധാനമിറക്കുകയും, നിങ്ങൾക്ക് അദൃശ്യമായ സൈന്യത്തെ ഇറക്കുകയും, സത്യനിഷേധികളെ അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുതന്നെയാണ് സത്യനിഷേധികൾക്കുള്ള പ്രതിഫലം.

25, 26. ഹിജ്റ എട്ടാം വർഷം ശവ്വാൽ മാസത്തിൽ, മക്കക്കും ത്വാഇഫിനും മദ്ധ്യേ, ഹുനൈൻ താഴ്വരയിൽ വെച്ചാണ് ഈ യുദ്ധം നടന്നത്. മക്കാ വിജയം നടന്നതോടുകൂടി അതിൽ അരിശംകൊണ്ടു ഹവാസിൻ, ഫഖീഹ് എന്നീ ഗോത്രക്കാർ മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരിൽ പടനീക്കം നടത്തുകയാണുണ്ടായത്. ഈ യുദ്ധത്തിൽ മുസ്‌ലിംകളുടെ ഭാഗത്ത് പന്ത്രണ്ടായിരം പേരടങ്ങുന്ന ഒരു വലിയ സൈന്യമുണ്ടായിരുന്നു. പുതുവിശ്വാസികളും വിശ്വാസം ദ്രവ്യമായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത പലരും അവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. മറുപക്ഷത്ത് ശത്രുക്കളുടെ എണ്ണം നാലായിരം മാത്രമായിരുന്നു. മുസ്‌ലിംകളുടെ മുന്നിലൊന്നുമാത്രം! പക്ഷേ, ഫലമുണ്ടായില്ല. ശത്രുക്കളുടെ ഒരു വമ്പിച്ച ഓട്ടസൈന്യം അവരെ തുരുതുരെ ആക്രമിച്ചു. മുസ്‌ലിം സൈന്യം പിന്തിരിയുകയും അവർ ചിന്നിച്ചിതറി പിൻവാങ്ങേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു. ഓടി രക്ഷപ്പെടുവാൻ പോലും ഇടമില്ലാത്തവിധം ഭൂമി കൂടുസ്സായി അവർക്ക് തോന്നി. നബി(സ)യും ചില സ്വഹാബീ പ്രമുഖന്മാരും യുദ്ധങ്ങളിൽതന്നെ ഉറച്ചുനിന്നു. നബി(സ)യും അവിടുത്തെ പിതൃവ്യൻ അബ്ബാസും(റ) ജനങ്ങളെ തിരിച്ച് വിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതോടെ അവർ ഓട്ടം നിറുത്തുകയും നബി(സ)യുടെ ചുറ്റും വന്നുകൂടാനും തുടങ്ങി. മുസ്‌ലിം സൈന്യം പുനസ്സംഘടിപ്പിച്ചു. അല്ലാഹു അവർക്ക് ശാന്തിയും മനസ്സമാധാനവും നൽകി. മലക്കുകളെ ഇറക്കി അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് പുതിയ ഉണർവും ഉന്മേഷവും ഉളവാക്കി. അവർ ശത്രുക്കളുടെ നേരെ കുതിച്ചു. യുദ്ധരംഗം പാടുമാറി. സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും അവരുടെ സ്വത്തുക്കളായ ആടുമാടുകളെയും ശത്രുക്കൾ അവരുടെ സൈന്യനിരക്ക് പിന്നിൽ നിരത്തി നിറുത്തിയിരുന്നു. യുദ്ധത്തിൽനിന്ന് ആരും പിന്തിരിഞ്ഞുപോകാതിരിക്കാനായി അവർ എടുത്ത ആ അടവ് പൊളിഞ്ഞു. അവർ തങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും സ്വത്തുക്കളെയും വകവെക്കാതെ പടക്കളം വിട്ട് ഓടിക്കളഞ്ഞു. വിഗ്രഹമതത്തിന്റെ പതാക നിലംപൊത്തി. മുസ്‌ലിംകൾ വിജയം ഉയർത്തി. അവർക്ക് ധാരാളം യുദ്ധമുതലുകൾ ലഭിച്ചു. അപ്രതീക്ഷിതമായി അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് മുസ്‌ലിംകൾക്ക് ലഭിച്ച സഹായം വളരെ യേശുതയോടെ വിശ്വാസികൾ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിക്കാൻ കാരണമായി.

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مَنْ بَعْدَ ذَلِكَ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾

27. പിന്നീട്, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ പശ്ചാത്താപം അവൻ അതിനുശേഷവും സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും പരമ ദയാലുവുമാകുന്നു.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

28. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾ തീർച്ചയായും അശുഭരാണ്. അതിനാൽ അവരുടെ ഈ കൊല്ലത്തിനുശേഷം അവർ മസ്ജിദുൽ ഹറാമിനെ സമീപിക്കരുത്. നിങ്ങൾ വല്ല ഞെരുക്കവും (ദാരിദ്ര്യവും)യേപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ അല്ലാഹു അവന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ അവൻ ഇച്ഛിക്കുന്നപക്ഷം വഴിയെ നിങ്ങളെ ധന്യരാക്കുന്നതാണ്. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു എല്ലാം അറിയുന്നവനും യുക്തിമാനുംകൂടിയവനും.

28. ബഹുദൈവവിശ്വാസികളുടെ ശരീരം അശുഭമാണെന്നല്ല, അവരുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളും അജ്ഞാന കാലത്തെ ജീവിതരീതിയും അശുഭമാണെന്നാണ് വിവക്ഷ. ഈ അവിശുദ്ധി കാരണം ബഹുദൈവാരാധകർക്ക് ഹജ്ജും, കഅബാ സന്ദർശനവും മാത്രമല്ല മസ്ജിദുൽ ഹറാമിന്റെ അതിർത്തികളിൽ പ്രവേശനവും നിരോധിക്കപ്പെട്ടു. ഏകനായ അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കാനായി ഇബ്രാഹീം നബി(അ) നിർമ്മിച്ച മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൽ പിൽക്കാലത്ത് ബഹുദൈവാരാധന കടന്നുവന്നതായിരുന്നു. നബി(സ)യുടെ മക്കാ വിജയത്തോടെ അതിൽനിന്ന് വിഗ്രഹങ്ങൾ എടുത്തുമാറ്റി. മസ്ജിദുൽ ഹറാമിനു ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മറ്റുപള്ളികളിൽ മുസ്ലിംകളുടെ സമ്മതപ്രകാരം അവർക്ക് പ്രവേശിക്കാവുന്നതാണ്. കാരണം നബി(സ) മദീനയിലെ പള്ളിയിൽ അവർക്ക് പ്രവേശനം അനുവദിച്ചിരുന്നു.

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٢٩﴾

29. അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കാത്തവരും, അല്ലാഹുവും അവന്റെ ദൂതനും നിഷിദ്ധമാക്കിയത് നിഷിദ്ധമായി ഗണിക്കാത്തവരും സത്യമതത്തെ അംഗീകരിക്കാത്തവരുമായ വേദക്കാരിൽപെട്ടവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യുക. അവർ താഴ്മയോടെ, സ്വകരങ്ങളാൽ ജിസ്മയ (കപ്പം) നല്കുന്നതുവരെ.

29. ഇസ്ലാമിനെതിരെ അക്രമ മർദ്ദനങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരോടല്ലാതെ സൗഹൃദത്തിലും സമാധാനത്തിലും വർത്തിക്കുന്നവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ഇസ്ലാമിൽ അനുവാദമില്ല. (2:190 കാണുക). യുദ്ധത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യം അവിശ്വാസികളുടെ പരമാധികാരവും മേൽക്കോയ്മയും അവസാനിപ്പിക്കുകയാണ്. അവരെ സത്യവിശ്വാസികളാക്കുകയല്ല.

ഒരുതരം ഭരണനികുതിയാണ് ജിസ്മയ (കപ്പം). കപ്പം നൽകുവാൻ നിശ്ചയിക്കുന്നതോടുകൂടി അവരുടെ ഭരണ ഭാരവും സംരക്ഷണച്ചുമതലയും മുസ്ലിംകളുടെ മേൽ ഭവിക്കുന്നു. അതോടുകൂടി അവരുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ അവർ തികച്ചും സ്വതന്ത്രരായിരിക്കും.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِؤْنَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾

30. യഹൂദന്മാർ പറയുന്നു: ഉസൈർ (എസ്രാ പ്രവാചകൻ) ദൈവപുത്രനാണെന്ന്. മസീഹ് (മിശിഹാ) ദൈവപുത്രനാണെന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളും പറയുന്നു. അതവരുടെ വായ്കൊണ്ടുള്ള പറച്ചിൽ മാത്രമാണ്. മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സത്യനിഷേധികളുടെ വാക്കുകളെ അവർ അനുക

രിക്കുന്നു. അല്ലാഹു അവരെ ശപിക്കട്ടെ. എങ്ങനെയാണവർ(സത്യത്തിൽനിന്ന്) തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നത്?

30. ബൈബിളിൽ എസ്രാ എന്ന പേരിലാണ് ഉസൈർ അറിയപ്പെടുന്നത്. ഏകദേശം B.C. 450- മാണ്ടോടടുത്തായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലഘട്ടമെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹം യഹൂദീ പ്രവാചകന്മാരിൽ പെട്ട ഒരു പ്രവാചകനായിരുന്നു. ജൂതന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ മതപരിഷ്കർത്താവായി ഗണിക്കുന്നു. ബാബിലോണിയക്കാർ യഹൂദികളെ അക്രമിച്ച് രാജ്യം നശിപ്പിക്കുകയും അവരെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കി ബാബിലോണിയയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്തതോടെ അവർക്ക് തൗറത്തിന്റെ വിജ്ഞാനങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ട് പോയിരുന്നു. അവസാനം ഉസൈർ തന്റെ ഓർമ്മയിൽനിന്നും മറ്റുമായി ബൈബിൾ പഴയ നിയമം ക്രോഡീകരിക്കുകയും ശരീഅത്ത് പുനരുദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാരണത്താൽ ഇസ്രായീലുകാർ അദ്ദേഹത്തെ അത്യധികം ബഹുമാനിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹൽകൃത്യങ്ങളെയും യോഗ്യതകളെയും മുൻനിറുത്തി ചില ജൂതവിഭാഗങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ദൈവപുത്രനായി കരുതുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു.

اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

31. അവർ തങ്ങളുടെ മതപണ്ഡിതന്മാരെയും പുരോഹിതന്മാരെയും അല്ലാഹുവിനു പുറമെ രക്ഷാകർത്താക്കളായി സ്വീകരിച്ചു. മർയമിന്റെ പുത്രൻ മസീഹിനെയും. എന്നാൽ, ഒരേ ഒരു ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിനല്ലാതെ അവരോട് ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അവനല്ലാതെ ഒരു ദൈവമില്ല. അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്ന് അവനെത്രയോ പരിശുദ്ധൻ!

31. വേദക്കാർ തങ്ങളുടെ മതപണ്ഡിതന്മാരെ രക്ഷാധികാരികളാക്കി എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾക്കെതിരായി അവർ നിർമ്മിച്ച നിയമങ്ങളെ മതനിയമങ്ങളായി ഗണിക്കുകയും അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നതാണ്. അവർ അവരെ ദൈവങ്ങളാക്കി ആരാധിച്ചു എന്ന അർത്ഥത്തിലല്ല. മുമ്പ് ക്രിസ്ത്യാനിയായിരുന്ന ത്വയ്യിഖ ഗോത്രത്തിലെ അദിയ്യൂബ്നു ഹാത്തി. നബി(സ)യുടെ സന്നിധിയിൽ വന്ന് ഇസ്രാഈം സ്വീകരിച്ച സംഭവം ഇതുസംബന്ധമായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അദിയ്യൂ(റ) പറയുകയാണ്: അദ്ദേഹം പ്രവാചകൻ(സ)ന്റെ അടുക്കൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ തിരുമേനി ഈ വചനം(31) ഓതുകയായിരുന്നു. അവർ അവരെ ആരാധിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ, എന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: പണ്ഡിതപുരോഹിതന്മാർ നിഷിദ്ധമാക്കിയത് നിഷിദ്ധമായും അനുവദനീയമാക്കിയത് അനുവദനീയമായും നിങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാറില്ലേ? അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു അതെ അങ്ങനെ ചെയ്യാറുണ്ട്. അവിടന്ന് പറഞ്ഞു: ശരി അതുതന്നെയാണവരെ ദൈവമാക്കലും. അതാണ് അവർക്കുള്ള ആരാധനയും.

ക്രിസ്ത്യാനികൾ യേശുക്രിസ്തുവിനെ ദൈവവും കർത്താവുംമായി അംഗീകരിച്ചുവരുന്നു. അവരുടെ പണ്ഡിതപുരോഹിതന്മാർക്ക് പൊതുവിലും വിശുദ്ധ സ്ഥാനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചില വ്യക്തികൾക്ക് പ്രത്യേകിച്ചും, ദിവ്യത്വവും ദൈവത്തിന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങളും അവർ വകവെച്ചുകൊടുക്കുന്നു. വിശുദ്ധരെന്ന കരുതപ്പെടുന്നവരുടെ പ്രതിമകളുണ്ടാക്കുന്നു. ചിലർ അവയെ ആരാധിക്കുന്നു. മതനിയമങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനും പാപമോചനത്തിനും അധികാരം പുരോഹിതന്മാർക്കുണ്ടെന്നും അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ദൈവത്തിന് പുത്രന്മാരെ കല്പിക്കുക, ദൈവേതരന്മാർക്ക് സ്വതന്ത്ര നിയമനിർമ്മാണാവകാശം വകവെച്ചുകൊടുക്കുക, എന്തീ രണ്ടു കൂറ്റങ്ങളാണ് വേദക്കാരുടെ പേരിൽ പ്രധാനമായും ഇവിടെ ആരോപിച്ചിരിക്കുന്നത്. ദൈവം ഉണ്ടെന്ന് മാത്രം വിശ്വസിച്ചാൽ പോരാ. അവന്റെ ഗുണങ്ങളിലും സത്തയിലും, അധികാരങ്ങളിലും സ്വയം പങ്കാളിയാവുകയോ മറ്റാരെയെങ്കിലും പങ്കാളിയാക്കുകയോ ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. ഏക ആരാധനയും രക്ഷകനും വിധികർത്താവും അവൻ മാത്രമാണെന്നും വിശ്വസിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതില്ലാത്തവരുടെ ദൈവവിശ്വാസം അർത്ഥശൂന്യമാണ്.

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾

32. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രകാശത്തെ അവരുടെ വായ്കൊണ്ടു് ഊതിക്കെടുത്തുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ തന്റെ പ്രകാശത്തെ പൂർത്തിയാക്കാതെ സമ്മതിക്കുകയില്ല. അവിശ്വാസികൾ വെറുത്താലും ശരി.

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾

33. അവനാണ് തന്റെ ദൂതനെ സന്മാർഗ്ഗവും സത്യമതവുമായി അയച്ചവൻ. എല്ലാ മതങ്ങലക്കും മീതെ അതും മികച്ചുനിൽക്കുവാൻ വേണ്ടി. ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾക്കു് അതും എത്രതന്നെ അനിഷ്ടകരമാണെങ്കിലും ശരി.

33. പ്രവാചകൻ(സ) കൊണ്ടുവന്ന ദൈവിക ജീവിതവ്യവസ്ഥ മറ്റേതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥയുടെ മേൽക്കോയ്മക്കു് അടിമപ്പെടാവതല്ല. അഖില പ്രപഞ്ചത്തിൻറെയും അധിപനായ അല്ലാഹുവിൻറെ വ്യവസ്ഥയാണിത്. അന്യവ്യവസ്ഥകൾ കനിഞ്ഞരുളുന്ന സൗജന്യങ്ങളിലും ആനുകൂല്യങ്ങളിലും ഒതുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞുകൂടാനുള്ളതുമല്ല ദൈവികവ്യവസ്ഥ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن

سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾

34. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, മതപണ്ഡിതന്മാരിലും പുരോഹിതന്മാരിലും ഏറെപ്പേരും ജനങ്ങളുടെ ധനം നിഷിദ്ധമാർഗങ്ങളിലൂടെ തിന്നുകയും അല്ലാഹുവിൻറെ മാർഗത്തിൽ നിന്നു് (അവരെ)തടയുന്നവരുമാണു്. സ്വർണവും വെള്ളിയും ശേഖരിച്ചുവെക്കുകയും അവ അല്ലാഹുവിൻറെ മാർഗത്തിൽ ചെലവഴിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ, വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുടെ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചുകൊള്ളുക.

34. ജനങ്ങളുടെ ഇഷ്ടത്തിനൊത്തു് ഫത്വ (മതവിധി) നൽകുക, സൂത്രമാർഗങ്ങളുപയോഗിച്ചു് പലിശ വാങ്ങുക, ജനങ്ങളുടെ ഇഷ്ടത്തിനൊത്തു് മതവിധി നൽകി അവരിൽനിന്നു് കൈക്കൂലി വാങ്ങുക, മോക്ഷം വിൽക്കുന്ന മതാചാരങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമക്കുക, ഖബർ സ്ഥാനങ്ങളുടെയും പുണ്യാളന്മാരുടെയും പേരിൽ നേർച്ചാവഴിപാടുകൾ സ്വീകരിക്കുക, നേർച്ചകൾക്കും നിവേദ്യങ്ങൾക്കും പകരമായി ഭക്തജനങ്ങൾക്കു് ധനലാഭം, സന്താനലാഭം, ആഫത്തുംമുസ്ലീബത്തുകളിൽനിന്നു രക്ഷ മുതലായവ ഉറപ്പുവരുത്തുന്ന ഉറക്കുകളും ഐക്യങ്ങളും നൽകുക, പ്രാർഥിച്ചു് അനുഗ്രഹിക്കുക, ജനനമരണങ്ങളും വിവാഹാഘോഷങ്ങളും ഉദരപൂരണത്തിനുള്ള മാർഗങ്ങളാക്കുക തുടങ്ങിയതെല്ലാം ഈ പണ്ഡിതവേഷധാരികൾ പാമരജനങ്ങളുടെ ധനം ചൂഷണം ചെയ്യാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന മാർഗങ്ങളാണു്. അങ്ങനെ സ്വന്തം കാര്യസിദ്ധിക്കായി അവർ ജനങ്ങളെ അന്ധവിശ്വാസത്തിലും ദുർമാർഗത്തിലും തള്ളിടുന്നു. ജനങ്ങളെ സന്മാർഗത്തിലേക്കു് നയിക്കുന്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങളെയും പ്രവർത്തകരെയും ഈ ദ്രോഹികൾ പാണ്ഡിത്യത്തിൻറെ പരിവേഷമണിഞ്ഞു കൂതന്ത്രങ്ങളുമായി എതിർക്കുകയും പതിവാണ്.

അല്ലാഹുവിൻറെ മാർഗത്തിൽ ചെലവഴിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ, നിയമപ്രകാരമുള്ള സകാത്തും അതിനുശേഷം സന്ദർഭവും പരിതസ്ഥിതികളും അനുസരിച്ചു് ആവശ്യമായി വരുന്ന എല്ലാ ദാന ധർമ്മങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു.

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ

فَذَوْقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾

35. (അതേ സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും) നരകാഗ്നിയിൽ ചുട്ടു പഴുപ്പിക്കുകയും എന്നിട്ടുകൊണ്ട് അവരുടെ നെറ്റികളും പാർശ്വഭാഗങ്ങളും മുതുകുകളും ചുട്ടുവെക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ദിവസം! (അന്ന് അവരോട് പറയപ്പെടും:) ഇതാകുന്നു നിങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ശേഖരിച്ച നിക്ഷേപം. അതിനാൽ നിങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചതിന്റെ രൂപി ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളുക.

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ

اللَّهُ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

36. ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ച നാൾതൊട്ടേ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രമാണമനുസരിച്ച് മാസങ്ങളുടെ എണ്ണം പന്ത്രണ്ടാകുന്നു. അവയിൽ നാലെണ്ണം പരിശുദ്ധമാണ്. (യുദ്ധം നിരോധിക്കപ്പെട്ട മാസങ്ങളാണ്). അതാണ് വക്രതയില്ലാത്ത മതം. അതിനാൽ (ആ നാലുമാസം) നിങ്ങൾ നിങ്ങളോടുതന്നെ അതിക്രമം കാണിക്കാതിരിക്കുക. ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾ ഏതുവിധം ഒറ്റക്കെട്ടായി നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നുവോ അതേവിധം ഒറ്റക്കെട്ടായി നിങ്ങൾ അവരോടും യുദ്ധം ചെയ്യുക. അറിഞ്ഞിരിക്കുവിൻ, അല്ലാഹു ഭക്തന്മാരുടെ കൂടെയാകുന്നു.

36. ഹജ്ജിനുവേണ്ടി ദുൽഖഅദ്, ദുൽഹജ്ജ്, മുഹററം എന്നീ മാസങ്ങളും ഉറക്കുവേണ്ടി റജബുമാസവുമാണ് യുദ്ധം വിലക്കപ്പെട്ട മാസങ്ങൾ. യുദ്ധം വിലക്കപ്പെട്ട ഈ ആദരണീയ മാസങ്ങളിൽ, ബഹുദൈവാരാധകർ യുദ്ധത്തിനു മുതിരുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളും ഒറ്റക്കെട്ടായി തിരിച്ചടിക്കുക. ഇബ്രാഹീം നബി(അ)യുടെ കാലം മുതൽക്കേ ഈ നാലു മാസങ്ങൾ പവിത്രമാസങ്ങളായി ആചരിച്ചിരുന്നു. ഹജ്ജ് സമ്മേളനത്തിന് വിദൂരമായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന് നിർഭയം വന്നുചേരുന്നതിനുള്ള സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി ഹജ്ജ് മാസത്തിനുമുമ്പ് ദുൽഖഅദ് മാസവും അതുപോലെ ഹജ്ജിനുശേഷം സമാധാനപൂർവ്വം തിരിച്ചുപോകുവാൻ അതിനുശേഷമുള്ള മുഹററ മാസവും, അങ്ങനെ മൂന്നു മാസം തുടർച്ചയായി അല്ലാഹു യുദ്ധം നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉറ നിർവഹിക്കുന്നവരുടെ സൗകര്യത്തിനായി റജബ് മാസവും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِّؤُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

37. തീർച്ചയായും 'നസീഅ' (മാസത്തിന്റെ നിഷിദ്ധതയെ പിന്നോട്ട് മാറ്റൽ) കടുത്ത സത്യനിഷേധമാണ്. അതുവഴി സത്യനിഷേധികൾ (കൂടുതൽ വലിയ) വഴികേടിലകപ്പെടുന്നു. ചില വർഷങ്ങളിൽ (ഒരു മാസത്തെ യുദ്ധം) അനുവദിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. ചില വർഷങ്ങളിൽ (അതേ മാസത്തെ യുദ്ധം) നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു; അല്ലാഹു യുദ്ധം നിരോധിച്ച (മാസങ്ങളുടെ) എണ്ണവുമായി യോജിക്കാൻ. അതുവഴി അല്ലാഹു നിരോധിച്ചതിനെ അവർ അനുവദനീയമാക്കുന്നു. അവരുടെ ഈ ദുഷ്ചെയ്തികൾ അവർക്ക് ആകർഷകമാക്കപ്പെട്ടു. സത്യനിഷേധികളായ ജനതയെ അല്ലാഹു നേർവഴിയിലാക്കുന്നില്ല.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾

38. സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾക്കെന്തുപറ്റി? അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ ഇറങ്ങിത്തീരിക്കു
 വിൻ എന്നു പറയപ്പെട്ടപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഭൂമിയിലേക്ക് തൃങ്ങിക്കളയുന്നു! നിങ്ങൾ പര
 ലോകത്തിനു പകരം ഭൗതികജീവിതംകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കയാണോ? എന്നാൽ ഇഹലോക
 ജീവിതത്തിലെ ഈ വിഭവങ്ങളൊക്കെയും പരലോകത്തെ അപേക്ഷിച്ചു അതീവ തൃച്ഛമായ
 താകുന്നു.

إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

39. നിങ്ങൾ (യുദ്ധത്തിന്) പുറപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു വേദനയേറിയ ശിക്ഷ
 നൽകുകയും, നിങ്ങളല്ലാത്ത മറ്റൊരു ജനതയെ പകരം കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യും. അവന്
 ഒരു ദ്രോഹവും ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾക്കാവില്ല. അല്ലാഹു സകല കാര്യങ്ങൾക്കും കഴിവുറ്റവ
 നാണ്.

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيًا إِثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا
 تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ
 وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

40. നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ (നബിയെ) സഹായിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, സത്യനിഷേധികൾ അദ്ദേഹത്തെ
 പുറത്താക്കിയ സന്ദർഭത്തിൽ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം രണ്ടു
 പേരിൽ ഒരാൾ മാത്രമായിരുന്നപ്പോൾ, അവർ ഇരുവരും ആ ഗുഹയിലായിരുന്നപ്പോൾ
 അദ്ദേഹം തന്റെ കൂട്ടുകാരനോട്, 'ദുഃഖിക്കേണ്ട, തീർച്ചയായും അല്ലാഹു നമ്മോടൊപ്പ
 മുണ്ട്' എന്ന് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. അപ്പോൾ അല്ലാഹു തന്നിൽ നിന്നുള്ള സമാധാനം അദ്ദേ
 ഹത്തിന് ഇറക്കിക്കൊടുത്തു. നിങ്ങൾക്കു കാണാനാവാത്ത ഒരു സൈന്യത്താൽ അദ്ദേഹത്തെ
 ശക്തിപ്പെടുത്തി. അവിശ്വാസികളുടെ വാക്കിനെ അവൻ ഏറ്റം താണതാക്കുകയും ചെയ്തു.
 അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം തന്നെയാണ് അത്യുന്നതം. അല്ലാഹു പ്രതാപിയും യുക്തിമാനു
 മാകുന്നു.

40. സത്യനിഷേധികളുടെ അക്രമങ്ങൾ നിമിത്തം നബി(സ) സ്വദേശമായ മക്കയിൽ നിന്ന് മദീനയി
 ലേക്ക് പലായനം ചെയ്യാൻ നിർബന്ധിതനായി. ശത്രുക്കൾ അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കാൻ തീരുമാനിച്ച രാത്രി
 യിൽ തന്റെ പുരയ്ക്കു ചുറ്റും ആയുധങ്ങളേന്തി അവർ കാത്തുനിൽക്കേ അവരുടെ മുന്തിലൂടെ
 അദ്ദേഹം വീട്ടിൽനിന്നിറങ്ങി. തന്റെ സഹപ്രവർത്തകനായ അബൂബക്കർ സിദ്ദീഖിനെ(റ) മാത്രം കൂടെ
 കൂട്ടി മദീനയെ ലക്ഷ്യമാക്കി യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. നേരം പുലർന്നപ്പോൾ പ്രവാചകൻ(സ) രക്ഷപ്പെട്ട
 വിവരം ശത്രുക്കൾ അറിഞ്ഞു. അവർ തെരച്ചിൽ ആരംഭിച്ചു. പാപത്തിന്റെ സൈന്യം പിന്തുടരുന്നെന്ന്
 ഉറപ്പായിരുന്നു. അതിനാൽ മദീനയിലേക്ക് വടക്കു ഭാഗത്തുകൂടെ പോകേണ്ടതിനു പകരം തെക്കോട്ട്
 യാത്ര ചെയ്തു. 'മൗർ' മലയിലെ ഒരു ഗുഹയിൽ അബൂബക്കറിനോടൊപ്പം മൂന്നു ദിവസം ഒളിച്ചിരു
 ന്നു. രക്തദാഹികളായ ശത്രുക്കൾ തിരുമേനിയെ തേടിയുള്ള തിരച്ചിലിനിടയിൽ ഗുഹയുടെ കവാട
 ത്തിൽപോലും എത്തിപ്പെടുകയുണ്ടായി. 'ഇതിലൊന്നും ആരുമില്ല' എന്ന് അടക്കം പറഞ്ഞു അവർ

പിരിഞ്ഞുപോയി. ഈ സന്ദർഭത്തെയാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ ഉദാഹരിച്ചു കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. ശത്രുക്കൾ തങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കുമോ എന്ന് അബൂബക്കറിന് ഭീതി തോന്നി. പ്രവാചകൻ(സ) തികച്ചും സമാധാന ചിത്തനായിക്കൊണ്ട് അബൂബക്കർ സിദ്ദീഖിനെ സമാശ്വസിപ്പിച്ചു: ‘ദുഃഖിക്കേണ്ട, അല്ലാഹു നമ്മോടൊപ്പമുണ്ട്’.

﴿ ٤١ ﴾ انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿ ٤١ ﴾

41. നിങ്ങൾ (സാധന സാമഗ്രികൾ) കുറഞ്ഞവരായാലും കൂടിയവരായാലും (സമര സന്നദ്ധരായി) പുറപ്പെടുവിൻ. നിങ്ങളുടെ ധനംകൊണ്ടും ദേഹംകൊണ്ടും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുവിൻ! അതാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമം. നിങ്ങൾ അറിയുന്നവരെങ്കിൽ.

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿ ٤٢ ﴾

42. സമീപസ്ഥമായ ഒരു (കാര്യ) ലാവേം, യാത്ര പ്രയാസരഹിതവുമായിരുന്നെങ്കിൽ അവർ നിന്നെ പിന്തുടരുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ ലക്ഷ്യം വിദൂരവും വഴി വിഷമകരവുമായി അവർക്ക് തോന്നി. അതിനാൽ അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ സത്യം ചെയ്തു പറയും: ‘ഞങ്ങൾക്ക് സാധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങളും നിങ്ങളോടൊപ്പം പുറപ്പെടുമായിരുന്നു’. അവർ അവരെത്തന്നെ നശിപ്പിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും അവർ കള്ളം പറയുന്നവരാണെന്ന് അല്ലാഹുവിനറിയാം.

42. യുദ്ധത്തിന് തബൂക്കിലേക്ക് യാത്ര പുറപ്പെടാതെ മാറിനിന്ന കപട വിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ പരാമർശം. കഠിനമായ ഉഷ്ണം, ക്ഷാമം, വരൾച്ച, വിളവടുപ്പ് സമയം എന്നീ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ ജനങ്ങൾ വിഷമിക്കുമ്പോൾ ആയിരുന്നു തബൂക്കിലേക്ക് യുദ്ധത്തിന് പുറപ്പെടാൻ കൽപനയുണ്ടായത്.

﴿ ٤٣ ﴾ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿ ٤٣ ﴾

43. (നബിയേ,) അല്ലാഹു നിനക്ക് മാപ്പ് നൽകിയിരിക്കുന്നു. സത്യം പറഞ്ഞവരെ നിനക്ക് വ്യക്തമാവുകയും അസത്യവാന്മാരെ നീ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ (നിന്നെ അനുഗമിക്കുന്നതിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുവാൻ) അവർക്ക് എന്തിന് നീ അനുമതി നൽകി?

43. ഓരോ ഒഴികഴിവുകളും പറഞ്ഞ് തബൂക്ക് യാത്രയിൽനിന്ന് തങ്ങളെ ഒഴിവാക്കാൻ ചില കപട വിശ്വാസികൾ നബി(സ)യെ സമീപിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ ആവശ്യം കപടമാണെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ തിരുമേനി(സ) അവർക്ക് വിടുതി നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

﴿ ٤٤ ﴾ لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿ ٤٤ ﴾

44. അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ ധനംകൊണ്ടും ദേഹംകൊണ്ടും സമരം ചെയ്യുന്നതിൽനിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കാൻ നിന്നോട് അനുമതി ചോദിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹു ഭക്തന്മാരെ നന്നായറിയുന്നു.

﴿ ٤٥ ﴾ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿ ٤٥ ﴾

45. അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കാത്തവർ മാത്രമാണ് നിന്നോട് അനുവാദം ചോദിച്ചത് (ഒഴിഞ്ഞു മാറുന്നത്). അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ സന്ദേഹിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അവർ അവരുടെ സംശയത്തിൽ ചാഞ്ചാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

﴿ ٤٦ ﴾ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾

46. അവർക്ക് പുറപ്പെടാനുദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിനായി സജ്ജമാക്കേണ്ട (സാമഗ്രികളൊക്കെ) ഒരുക്കിവെക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവർ പുറപ്പെടുന്നത് അല്ലാഹുവിന് ഇഷ്ടമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അവരെ അവർ തടഞ്ഞുവെച്ചു. (അവരോട്) പറയപ്പെട്ടു: (മടിയന്മാരായി) ഇരിക്കുന്നവരുടെ കൂടെ നിങ്ങളും ഇരുന്നുകൊള്ളുക.

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُضْعَفُوا لَكُمْ فَوَاقٍ لَكُمْ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَاءَ عُونٌ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿ ٤٧ ﴾

47. അവർ നിങ്ങളുടെ കൂടെ പുറപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കവർ നാശമല്ലാതെ ഒന്നും വർദ്ധിപ്പിക്കുമായിരുന്നില്ല. അവർ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ കൂഴപ്പമുണ്ടാക്കാൻതന്നെ ഓടിനടക്കുമായിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവർക്ക് ചെവികൊടുക്കുന്നവർ ഉണ്ടാകാനും. അല്ലാഹു ആ ധിക്കാരികളെപ്പറ്റി നന്നായി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

﴿ ٤٨ ﴾ لَقَدْ ابْتِغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٤٨﴾

48. മുമ്പും അവർ കലാപമുണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിനക്കെതിരിൽ അവർ കാര്യങ്ങൾ കൂഴച്ചു മറിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ സത്യം വന്നെത്തുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി പുലരുകയും ചെയ്തു, അവർ വെറുക്കുന്നവരായിരിക്കെ.

﴿ ٤٩ ﴾ وَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ ائْذَنْ لِّي وَلَا تَفْتِنِّي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾

49. അവരിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നവരുണ്ട്: എനിക്ക് ഇളവ് തരണേ, എന്നെ പരീക്ഷണത്തിൽ ആക്കരുതേ! അറിയുക: അവർ കൂഴപ്പത്തിൽ തന്നെയാണ് വീണിരിക്കുന്നത്. തീർച്ചയായും നരകം നിഷേധികളെ വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

﴿ ٥٠ ﴾ إِنَّ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤُهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾

50. നിനക്ക് വല്ല നന്മയും വന്നെത്തുന്ന പക്ഷം അവരെ ദുഃഖിതരാക്കും. നിനക്കു വല്ല ആപത്തും വന്നെത്തുന്ന പക്ഷം അവർ പറയും: തീർച്ചയായും ഞങ്ങളുടെ കാര്യം (സംബന്ധിച്ചത് മുൻകരുതൽ) നേരത്തേ തന്നെ ഞങ്ങൾ എടുത്തുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവർ ആഘാതത്തോടെ പിന്തിരിഞ്ഞുപോവുകയും ചെയ്യുന്നു.

﴿ ٥١ ﴾ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

51. പറയുക: അല്ലാഹു ഞങ്ങൾക്ക് വിധിച്ചതല്ലാതെ, ഞങ്ങളെ ഒന്നും ബാധിക്കുകയില്ല. അവനാണ് ഞങ്ങളുടെ രക്ഷാധികാരി. സത്യവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ أَوْ
بِأَيْدِينَا فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُّتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾

52. പറയുക: (ഒന്നുകിൽ രക്തസാക്ഷിത്വം അല്ലെങ്കിൽ വിജയം എന്ന) രണ്ടു നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്ക് (മറ്റേതെങ്കിലും) നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടോ? നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതോ, അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ നിന്ന്- അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ കൈകളാൽ നിങ്ങളെ അവൻ ശിക്ഷിക്കും എന്നത്രെ. അതിനാൽ നിങ്ങൾ കാത്തിരുന്ന് കൊള്ളുക. നിങ്ങളോടൊപ്പം ഞങ്ങളും കാത്തിരിക്കാം.

52. ഒരു സത്യവിശ്വാസികൾ സത്യമാർഗത്തിൽ എന്തു ആപത്തുകൾ വന്നു ഭവിച്ചാലും അല്ലെങ്കിൽ മേൽക്കുമേൽ വിജയം കൈവരിച്ചാലും അതെല്ലാം ദൈവഹിതമനുസരിച്ചാണ് സംഭവിക്കുന്നത് എന്ന് അവൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. കർത്തവ്യനിർവ്വഹണത്തിൽ ദൈവപ്രീതി മാത്രമാണ് അവന്റെ മുന്തിലുള്ള ഒരേയൊരു ലക്ഷ്യം. വിപൽഘട്ടങ്ങളിൽ അവൻ മനസ്സാന്നിധ്യം നഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. വിജയ ലബ്ധിയിൽ ഗർവ്വിഷ്ഠനാകുന്നില്ല.

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَّنْ يَّتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِنَّا كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾

53. പറയുക: (നിങ്ങളുടെ ധനം) മനസ്സോടെയോ മനസ്സില്ലാതെയോ ചെലവഴിച്ചുകൊള്ളുക. നിങ്ങളിൽനിന്ന് അത് സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. കാരണം, തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ ധിക്കാരികളായ ജനതയാണെന്നതുതന്നെ.

53. യുദ്ധത്തിന് സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകാൻ ചില കപടവിശ്വാസികൾ സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നതിനെയെന്ന് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى
وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهِونَ ﴿٥٤﴾

54. അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ ദൂതനിലും അവർ അവിശ്വസിക്കുന്നുവെന്നതും, അലസമായിട്ടല്ലാതെ അവർ നമസ്കാരത്തിന് വരുന്നില്ല എന്നതും വിസമ്മതത്തോടെയല്ലാതെ അവർ ചെലവ് ചെയ്യുന്നില്ല എന്നതും അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അല്ല, അവരുടെ ദാനങ്ങൾ അവരിൽ നിന്ന് സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനെ തടയുന്നത്.

فَلَا تُعْجِبُكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّا نُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾

55. അവരുടെ സമ്പത്തും, അവരുടെ സന്താനങ്ങളും നിന്നെ വിസ്മയിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ. അവയിലൂടെ ഐഹികജീവിതത്തിൽതന്നെ അവരെ ശിക്ഷയിലകപ്പെടുത്തണമെന്നും അവിശ്വാസികളായിരിക്കെ അവർ ജീവൻ വെടിയണമെന്നുമത്രെ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لِمَنَّكُمْ وَمَا هُمْ بِمَنَّكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ﴿٥٦﴾

56. അവർ അല്ലാഹുവിനെപ്പിടിച്ചാണയിട്ടു പറയുന്നു ‘തീർച്ചയായും അവർ നിങ്ങളിൽപെട്ടവർ തന്നെയാണെന്ന്’. എന്നാൽ അവർ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ടവരല്ല. പക്ഷേ, അവർ നിങ്ങളെ ഭയപ്പെട്ടു കഴിയുന്ന ജനമാകുന്നു.

﴿ ٥٧ ﴾ لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَغَارَاتٍ أَوْ مَدَّخَلًا لَّوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ

57. ഏതെങ്കിലും അഭയസ്ഥാനമോ, ഗുഹകളോ, അല്ലെങ്കിൽ (ഒളിഞ്ഞു) കടന്നുകൂടാവുന്ന വല്ല സ്ഥലമോ കണ്ടെത്തുകയാണെങ്കിൽ അവർ പിന്തിരിഞ്ഞ് അങ്ങോട്ട് വിരങ്ങോടുകൂടാമായിരുന്നു.

57. മദീനയിലെ കപടവിശ്വാസികൾ തങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകളാണെന്ന് ഇടക്കിടെ ആണയിട്ടു പറഞ്ഞിരുന്നതും അവരുടെ ഭയംകൊണ്ടുമാത്രമായിരുന്നു. അവരുടെ യുവാക്കളിലെ ഗണ്യമായൊരു വിഭാഗം ആത്മാർഥമായിത്തന്നെ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചതോടെ തങ്ങൾ വല്ലാത്തൊരു ഊരാക്കൂട്ടുകിൽപെട്ടതായി അവർ മനസ്സിലാക്കി. ധാരാളം ഭൃത്യന്മാരുടെ ഉടമകളായിരുന്ന അവർ മുസ്‌ലിംകളുമായി വേറിട്ടു നിൽക്കുന്ന പക്ഷം അവരെ ശത്രുക്കളായി ഗണിച്ചു മുസ്‌ലിംകൾ അവരോട് സമരം ചെയ്തുകിലോ എന്ന ഭയമായിരുന്നു അവർക്ക്. സത്യസന്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ തങ്ങളുടെ ജീവനും ധനവും ത്യജിക്കുക എന്നത് ഈ സ്വാർത്ഥപുജകർക്ക് ചിന്തിക്കാൻപോലും കഴിയുമായിരുന്നില്ല. മുസ്‌ലിംകളിൽ നിന്ന് അകന്നുനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാനുള്ള ഒരു പോംവഴിയും ഇല്ലാത്തതിനാലാണ് അവർ ഈ കള്ളസത്യത്തിന്റെ മറവിൽ രക്ഷപ്പെടുവാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നത്.

﴿ ٥٨ ﴾ وَمِنْهُمْ مَّن يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ

58. ദാനധർമ്മങ്ങളുടെ (വിതരണ) കാര്യത്തിൽ നിന്നെ വിമർശിക്കുന്ന ചിലർ അവരുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ട്. അതിൽനിന്ന് വല്ലതും നൽകപ്പെട്ടാൽ അവർ സന്തുഷ്ടരാകും. അതിൽനിന്ന് അവർക്ക് ഒന്നും നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലോ അവരതാ കോപിക്കുന്നു.

﴿ ٥٩ ﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ

59. അല്ലാഹുവും അവന്റെ ദൂതനും അവർക്ക് നൽകിയത് എന്തോ അതിൽ അവർ തൃപ്തിപ്പെടുകയും എന്നിട്ടിങ്ങനെ പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ (എത്ര നന്നായിരുന്നു)! ഞങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു മതി. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്ന് അവനും അവന്റെ ദൂതനും (വഴിയെ) ഞങ്ങൾക്ക് നൽകിക്കൊള്ളും. തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽമാത്രം ആശ്രയിച്ചുവരാകുന്നു.

﴿ ٦٠ ﴾ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

60. നിശ്ചയമായും ധർമ്മങ്ങൾ (നിർബന്ധ ദാനങ്ങൾ) ദരിദ്രന്മാർക്കും, അഗതികൾക്കും, അതിന്റെ ജോലിക്കാർക്കും, ഹൃദയങ്ങൾ (ഇസ്‌ലാമുമായി) ഇണക്കപ്പെട്ടവർക്കും, അടിമത്തമോചനത്തിനും, കടക്കാരെ സഹായിക്കുന്നതിനും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിലും, വഴിപോക്കർക്കും മാത്രമുള്ളതാണ്. ഇത് അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിച്ച കടമയാകുന്നു. അല്ലാഹു സകലതും അറിയുന്നവനും യുക്തിമാനുമാണ്.

60. സകാത്തുധനം നബി(സ) തനിക്കും തന്റെ കുടുംബത്തിനും (ബന്ധുഹാശിം) നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أذُنٌ قُلٍّ أذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾

61. നബിയെ ദ്രോഹിക്കുന്ന ചിലർ അവരിലുണ്ട്. അദ്ദേഹം എല്ലാറ്റിനും ചെവികൊടുക്കുന്നവനാണെന്നും അവർ പറയുന്നു. പറയുക: അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമായത് ചെവി കൊള്ളുന്നവനാകുന്നു. അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളിൽ വിശ്വാസമർപ്പിക്കുന്നു. നിങ്ങളിൽ നിന്ന് വിശ്വസിച്ചവർക്ക് ഒരനുഗ്രഹവുമാണദ്ദേഹം. അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനെ ദ്രോഹിക്കുന്നവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ട്.

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾

62. നിങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടി നിങ്ങളോടവർ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു. എന്നാൽ അവർ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ ഏറെ അർഹർ അല്ലാഹുവും അവന്റെ ദൂതനുമാകുന്നു. അവർ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ.

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مِنْ يُحَادِدِ اللَّهِ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾

63. അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടേ; ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ ദൂതനെയും എതിർക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവന്നുണ്ടാവുക നരകാഗ്നിയാണെന്ന്. അവനതിൽ നിത്യവാസിയായിരിക്കും. അതത്രെ വമ്പിച്ച മാനക്കേട്.

يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهِزُّوْا إِنَّا اللَّهُ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾

64. തങ്ങളുടെ മനസ്സിലുള്ളത് (മുസലിംകൾക്ക്) തുറന്നുകാട്ടുന്ന വല്ല അധ്യായവും അവതരിച്ചേക്കുമോ എന്നു ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാകുന്നു ഈ കപടവിശ്വാസികൾ. പറയുക: നിങ്ങൾ പരിഹസിച്ചുകൊള്ളുക. തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അല്ലാഹു പുറത്തു കൊണ്ടുവരികതന്നെ ചെയ്യും.

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنتُمْ تَسْتَهْزِؤُونَ ﴿٦٥﴾

65. നീ അവരോട് (അതേപറ്റി)ചോദിച്ചാൽ അവർ പറയും: ഞങ്ങൾ തമാശ പറഞ്ഞു കളിക്കുക മാത്രമായിരുന്നു. പറയുക: അല്ലാഹുവെയും അവന്റെ വചനങ്ങളെയും അവന്റെ ദൂതനെയുമാണോ നിങ്ങൾ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?

لَا تَعْتَدُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفُ عَنْ طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبُ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾

66. നിങ്ങൾ ഒഴികഴിവുകളൊന്നും പറയേണ്ട. തീർച്ചയായും നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിനുശേഷം നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചു കഴിഞ്ഞു. നിങ്ങളിലൊരു വിഭാഗത്തിന് നാം മാപ്പ് നൽകിയലും മറുവിഭാഗത്തെ ശിക്ഷിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അവർ കുറ്റവാളികൾ ആയതു കാരണമായി.

الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ
 نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾

67. കപടവിശ്വാസികളും കപടവിശ്വാസിനികളും ഒരേ ഗണത്തിൽപ്പെട്ടവരാകുന്നു. അവർ തിന്മയെ അനുശാസിക്കുകയും നന്മയെ വിലക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (ധനം ചെലവഴിക്കാതെ) അവർ തങ്ങളുടെ കൈകളെ(ഇറുക്കി)പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ അല്ലാഹുവെ വിസ്മരിച്ചു. അതിനാൽ അവൻ അവരെയും വിസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും കപടവിശ്വാസികൾതന്നെയാണ് ധിക്കാരികൾ.

وَعَدَّ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ عَذَابٌ مُّقْتَدِمٌ ﴿٦٨﴾

68. കപടവിശ്വാസികൾക്കും കപടവിശ്വാസിനികൾക്കും സത്യനിഷേധികൾക്കും അല്ലാഹു നരകാഗ്നി വാശാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവർ അതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും. അവർക്ക് അത് മതിയാകും. അല്ലാഹു അവരെ ശപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് സ്ഥായിയായ ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ
 بِخَلْقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾

69. നിങ്ങൾക്ക് മുന്പുണ്ടായിരുന്നവരെപ്പോലെ(യാണു നിങ്ങളും..) അവർ നിങ്ങളെക്കാൾ കടുത്ത ശക്തിയുള്ളവരും സമ്പത്തും സന്താനങ്ങളും അധികമുള്ളവരുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ അവരുടെ ഓഹരികൊണ്ട് അവർ സുഖമനുഭവിച്ചു. നിങ്ങളുടെ മുൻഗാമികൾ തങ്ങളുടെ വിഹിതംകൊണ്ട് സുഖമനുഭവിച്ചപ്പോലെ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ വിഹിതംകൊണ്ട് സുഖമനുഭവിച്ചു. അവർ (അധർമ്മത്തിൽ) മുഴുകിയതുപോലെ നിങ്ങളും മുഴുകി. ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളൊക്കെ പാഴായിരിക്കുന്നു. അവർ തന്നെയാണ് നഷ്ടം പറ്റിയവർ.

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ
 أَتَتْهُمُ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾

70. ഇവരുടെ മുൻഗാമികളുടെ വൃത്താന്തം ഇവർക്ക് വന്നെത്തിയിട്ടില്ലേ? അതായത് നൂഹിന്റെ ജനതയുടെയും ആദിന്റെയും മഥൂദിന്റെയും ഇബ്രാഹീമിന്റെ ജനതയുടെയും മദ്യൻ നിവാസികളുടെയും കീഴ്വേൽ മറിക്കപ്പെട്ട പട്ടണങ്ങളുടെയും (വൃത്താന്തം)? അവരിലേക്കുള്ള ദൂതന്മാർ വ്യക്തമായ തെളിവുകളും കൊണ്ട് അവരെ സമീപിച്ചു. അപ്പോൾ അല്ലാഹു ആയിരുന്നില്ല അവരെ ദ്രോഹിച്ചത്. അവർ അവരെത്തന്നെ ദ്രോഹിക്കുകയായിരുന്നു.

70. അല്ലാഹു അവരുടെ മാർഗദർശനത്തിനായി പ്രവാചകന്മാരെ നിയോഗിക്കുകയും, പ്രവാചകന്മാർ അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അവർ വിനാശ മാർഗത്തിൽ ശഠിച്ചു നിന്നു. നന്നാവാൻ ഉള്ള സന്ദർഭം അവർ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയില്ല. അവർ തങ്ങളോടുതന്നെ അതിക്രമം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അതിനാൽ അവർക്ക് ലഭിക്കേണ്ടത് ലഭിച്ചു.

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾

71. സത്യവിശ്വാസികളും സത്യവിശ്വാസിനികളും പരസ്പരം മിത്രങ്ങളാകുന്നു. അവർ നന്മയെ അനുശാസിക്കുന്നു. തിന്മ നിരോധിക്കുന്നു. നമസ്കാരം മുറപ്രകാരം നിർവഹിക്കുന്നു. സകാത്ത് നൽകുന്നു. അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ ദൂതനെയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് അല്ലാഹുന്റെ അനുഗ്രഹം ലഭിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു പ്രതാപിയും യുക്തിമാനുമാണ്.

71. കപടവിശ്വാസികളുടെ ധർമ്മികനിലപാടും സ്വഭാവരീതികളും അവരെ ഒരു പ്രത്യേക സമുദായമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിൽനിന്നും തികച്ചും ഭിന്നമായി സത്യവിശ്വാസികളുടെ ധർമ്മിക നിലപാടും സ്വഭാവരീതികളും സത്യവിശ്വാസികളെയും ഒരു പ്രത്യേക സമുദായമാക്കിയിരിക്കുന്നു. കപടവിശ്വാസികൾ തിന്മ കൽപിക്കുന്നു. നന്മ വിരോധിക്കുന്നു. എന്നാൽ സത്യവിശ്വാസികൾ നന്മ കൽപിക്കുന്നു. തിന്മ വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَعَدَّ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

72. സത്യവിശ്വാസികൾക്കും സത്യവിശ്വാസിനികൾക്കും അല്ലാഹു താഴ്ഭാഗത്തു്ടെ അരുവികളൊഴുകുന്ന സ്വർഗീയാരാമങ്ങൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവരതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും. നിത്യവാസത്തിനുള്ള ആ സ്വർഗീയാരാമങ്ങളിൽ അവർക്ക് പാവനമായ പാർപ്പിടങ്ങളുമുണ്ട്. സർവ്വോപരി അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള വലിയ പ്രീതിയും. ഇതുതന്നെയാകുന്നു ഉജ്ജ്വലമായ വിജയവും.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾

73. അല്ലയോ നബിയേ! സത്യനിഷേധികളോടും കപടവിശ്വാസികളോടും സമരം ചെയ്യുക. അവരോട് പരുഷത കാണിക്കുകയും ചെയ്യുക. അവരുടെ സങ്കേതം നരകമാകുന്നു. തിരിച്ചെത്തുന്ന (ആ മടക്ക) സ്ഥാനം എത്രയോ ചീത്തയും!

73. ചിന്തിച്ചു ഗ്രഹിക്കാനും വിശ്വാസദാർഢ്യം നേടുന്നതിനും കപടവിശ്വാസികൾക്ക് നീണ്ട ഒമ്പതു വർഷം നൽകിയിട്ടും അവരത് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയില്ല. അതിനാൽ സത്യനിഷേധികളെന്നപോലെ കപടവിശ്വാസികളോടും സൗമനസ്സനയം അവസാനിപ്പിച്ച് കർക്കശനയം കൈക്കൊള്ളണമെന്ന് അല്ലാഹു അനുശാസിക്കുന്നു. കാപട്യം വെച്ചു പുലർത്തിക്കൊണ്ട് മുസൂലിംകളുടെ കൂടെ ഇടപഴകുന്ന ആളുകളെ ഇനിമേൽ തുറന്നു കാട്ടുകയും പരസ്യമായി അപലപിക്കുകയും വേണം.

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِالْمِ آ لَمَ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكْ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَبِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾

74. തങ്ങൾ(അങ്ങനെ)പറഞ്ഞിട്ടേയില്ലെന്നു അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു. തീർച്ചയായും സത്യനിഷേധത്തിന്റെ വാക്കു അവർ പറയുക തന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇസ്രാഈം സ്വീകരിച്ചശേഷം അവർ നിഷേധിച്ചവരായി. അവർക്കു ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത ചിലതിനു അവർ ഉദ്യുക്തരാവുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ അവനും അവന്റെ ദൂതനും അവർക്കു സുഭിക്ഷത നൽകി എന്നതൊഴിച്ചു അവരുടെ എതിർപ്പിനു (മറ്റൊരു) കാരണവുമില്ല. ഇനിയെങ്കിലും അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതാണവർക്കു നല്ലത്. അവർ പിന്തിരിഞ്ഞു കളയുന്നപക്ഷം അല്ലാഹു ഇഹത്തിലും പരത്തിലും വേദനയേറിയ ശിക്ഷ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതുമാകുന്നു. ഭൂമിയിൽ അവർക്കു ഒരു രക്ഷകനും സഹായിയും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമല്ല.

74. തബൂക്കിൽ നിന്നുള്ള മടക്കയാത്രയിൽ കപടവിശ്വാസികളുടെ തനിനിറം വ്യക്തമാക്കുന്ന പലതും സംഭവിച്ചിരുന്നു. നബി(സ)യെ പഴിക്കുകയോ വുർആനെ പരിഹസിക്കുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള സംസാരങ്ങൾ അവർ നടത്തിയിരുന്നു. അവയിൽ പലതിനെപ്പറ്റിയും വുർആൻ വചനങ്ങൾ അവതരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തബൂക്കിൽനിന്നും മടങ്ങുമ്പോൾ, നബി(സ) അവബയിലൂടെ (ഇടുങ്ങിയ കുന്നിൻ ചെരിവിലൂടെ)യായിരുന്നു പോന്നത്. രാത്രികാലത്ത് നബി(സ)യെ ആഴമുള്ള കൊക്കയിലേക്കു തള്ളി വീഴ്ത്തി അപകടപ്പെടുത്തുവാനുള്ള അവരുടെ പദ്ധതി അല്ലാഹു നബി(സ)ക്കു അറിയിച്ചു കൊടുത്തു. വേഷപ്രച്ഛന്നരായി തങ്ങളെ പിന്തുടരുന്ന സംഘത്തെ, നബി(സ)യുടെ ഒട്ടകത്തിന്റെ കടിത്താൺ പിടിച്ചിരുന്ന അനുചരന്മാർ കാണുകയും അവരെ എതിരിടുകയും ചെയ്തു. തങ്ങളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞെക്കുമോ എന്ന ഭയത്താൽ അക്രമിസംഘം ഓടിമറയുകയാണുണ്ടായത്. 'അവർക്കു ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത ചിലതിനു അവർ ഉദ്യുക്തരായി' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം ഇതായിരിക്കാമെന്ന് വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

﴿٧٥﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ عَاهَدَ اللَّهُ لَئِنْ آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾

75. അല്ലാഹു തന്റെ ഔദാര്യത്തിൽനിന്നു ഞങ്ങൾക്കു നൽകുകയാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ ദാനം ചെയ്യുമെന്നും സച്ചരിതരിലുൾപ്പെടുമെന്നും അല്ലാഹുവോടു കരാർ ചെയ്തവരും അവരിലുണ്ട്.

﴿٧٦﴾ فَلَمَّا آتَاهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾

76. എന്നാൽ(അല്ലാഹു) അവന്റെ ഔദാര്യത്തിൽനിന്നും അവർക്കു (സമ്പത്ത്) നൽകിയപ്പോൾ, അതിൽതന്നെ അവർ പിശുക്കു കാണിക്കുകയും, (പ്രതിജ്ഞയെ തികച്ചും) അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു പിന്തിരിയുകയും ചെയ്തു.

﴿٧٧﴾ فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾

77. എന്നാൽ അവനെ അവർ കണ്ടുമുട്ടുന്ന ദിവസം വരേക്കും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ കാപട്യത്തെ (അതിന്റെ) അനന്തരഫലമായി നൽകി. അല്ലാഹുവിനോട് അവർ ചെയ്ത ഈ പ്രതിജ്ഞാലംഘനം കാരണമായും, അവർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന കള്ളം കാരണമായും.

﴿ ٧٨ ﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

78. അല്ലാഹു അവരുടെ രഹസ്യങ്ങളും അവരുടെ ഗൂഢാലോചനകളുമെല്ലാം അറിയുന്നുണ്ടെന്നും അല്ലാഹു അട്ടിശ്ശകാര്യങ്ങൾ നന്നായി അറിയുന്നവനാണെന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലേ?

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿ ٧٩ ﴾

79. സ്വമേധയാ ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന സത്യവിശ്വാസികളെയും സ്വന്തം അധ്വാനമല്ലതൊന്നും (ദാനം ചെയ്യാൻ) മറ്റൊന്നും കണ്ടെത്താത്ത(പാവങ്ങൾ)ളെയും കുറ്റം പറയുന്നവരത്രെ അവർ. അങ്ങനെ ആ വിശ്വാസികളെ അവർ പരിഹസിക്കുന്നു. അല്ലാഹു അവരെയും പരിഹാസ്യരാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയാണുള്ളത്.

79. തബൂക്ക് യുദ്ധവേളയിൽ പല അനുചരന്മാരും വലിയ വലിയ തുകകൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയും പ്രതിഫലവും മാത്രം മോഹിച്ചുകൊണ്ട് സംഭാവന ചെയ്തപ്പോൾ, അതൊക്കെ ജനങ്ങളെ കാണിക്കുവാനും കീർത്തിനേടുവാനുമാണെന്ന് കപടവിശ്വാസികൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അധ്വാനിച്ചും കൃലിപ്പണിയെടുത്തും കിട്ടുന്നത് സംഭാവന ചെയ്തിരുന്ന പാവങ്ങളെ, തുക കുറഞ്ഞുപോയതിന്റെ പേരിലും ഈ കപടവിശ്വാസികൾ പരിഹസിച്ചിരുന്നു.

اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿ ٨٠ ﴾

80. നീ അവർക്കുവേണ്ടി മാപ്പുപേക്ഷിക്കുകയോ മാപ്പുപേക്ഷിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുക. നീ അവർക്കുവേണ്ടി എഴുപതുവട്ടം മാപ്പു തേടിയാലും അല്ലാഹു അവർക്ക് പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ ദൂതനെയും നിഷേധിച്ചിരിക്കുന്നു. ധിക്കാരികളായ ജനങ്ങളെ അല്ലാഹു നേർവഴിയിലാക്കുകയില്ല.

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿ ٨١ ﴾

81. യുദ്ധത്തിൽനിന്ന് പിന്മാറിനിന്നവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനെതിരായുള്ള അവരുടെ ഇരുപ്പിൽ സന്തുഷ്ടരായിരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ ധനംകൊണ്ടും ദേഹംകൊണ്ടും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ പൊരുതുന്നത് അവർക്കുസഹ്യമായി. അവർ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ ഈ കൊടുമുടിയിൽ (യുദ്ധത്തിന്) പുറപ്പെട്ടു പോകേണ്ട'. പറയുക: 'നരകാഗ്നി കൂടുതൽ ചൂടേറിയതാകുന്നു'. അവർ (കാര്യം) ഗ്രഹിക്കുന്നവരായിരുന്നുവെങ്കിൽ!

﴿٨٢﴾ فَلْيُضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

82. അതിനാൽ അവർ അൽപം ചിരിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. (പിന്നീട്) അവർ ഏറെ കരയുകയും ചെയ്യട്ടെ. അവർ സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിന്റെ പ്രതിഫലമായി.

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ فَاسْتَأْذِنُواكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَّنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ

عَدُوًّا إِنَّا كُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ﴿٨٣﴾

83. ഇനി (യുദ്ധം കഴിഞ്ഞ) അല്ലാഹു നിന്നെ അവരിലൊരാളുകൂട്ടരുടെയടുത്ത് (സുരക്ഷിതനായി) തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരികയും, ഭാവിയിൽ (മറ്റേതെങ്കിലും യുദ്ധത്തിന്) നിന്റെ കൂടെ പുറപ്പെടുവാൻ അവരിൽ(ഏതെങ്കിലും വിഭാഗം) അനുവാദം ചോദിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അപ്പോൾ നീ പറഞ്ഞുകൊള്ളുക: ഒരിക്കലും എന്റെ കൂടെ നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു വരികയില്ല. എന്റെ കൂടെ ഒരു ശത്രുവോടും നിങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്യുകയുമില്ല. തീർച്ചയായും ആദ്യത്തെ തവണ (യുദ്ധത്തിന് പോരാതെ) ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ തൃപ്തിയടയുകയാണല്ലോ നിങ്ങൾ ചെയ്തത്. അതിനാൽ, 'പിന്തി നിൽക്കുന്നവരോടൊപ്പം നിങ്ങൾ ഇരുന്നുകൊള്ളുവിൻ'!

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ

﴿٨٤﴾

84. അവരിൽ മരണപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണ്ടിയും നീ ഒരിക്കലും നമസ്കരിക്കരുത്. അവന്റെ ശവക്കുഴിക്ക് അരികിൽ നീ നിൽക്കുകയും അരുത്. തീർച്ചയായും അവർ അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ ദൂതനിലും അവിശ്വസിക്കുകയും അധർമ്മികരായി മരണമടയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

84. ഈ വചനം അവതരിച്ചശേഷം കപട വിശ്വാസികളുടെ പേരിൽ നബി(സ) മയിത്ത് നമസ്കരിച്ചിട്ടില്ല. തബൂക്ക് യുദ്ധത്തിനുശേഷം കപടവിശ്വാസികളുടെ നേതാവായ അബൂല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യൂ മരണമടഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി മയിത്ത് നമസ്കരിക്കാൻ നബി(സ) സന്നദ്ധനായെങ്കിലും, മയിത്ത് നമസ്കാരത്തിനായി തിരുമേനി എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ ഈ സൂക്തം അവതരിക്കുകയും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ അതിൽ നിന്ന് തടയുകയും ചെയ്തു. തബൂക്ക് യുദ്ധം കഴിഞ്ഞ മടങ്ങുമ്പോൾ നബിതിരുമേനി(സ)യെ അപകടപ്പെടുത്തിൽ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ ഗൂഢാലോചന നടത്തിയ പന്ത്രണ്ട് കപടവിശ്വാസികളുടെ പേരുകൾ ഹുദൈഫത്തുബ്നുൽ യമാൻ(റ) എന്ന സ്വഹാബിക്ക് (അനുചരന്) സ്വകാര്യമായി നബി(സ) അറിയിച്ചുകൊടുക്കുകയും, അത് രഹസ്യമാക്കിവെക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹത്തോട് നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതിനാൽ കപടവിശ്വാസിയാണെന്ന് സംശയമുള്ളവരുടെ കാര്യത്തിൽ ഹുദൈഫ(റ) സ്വീകരിക്കുന്ന നിലപാടെന്താണെന്ന് അറിഞ്ഞശേഷമേ ഉമർ(റ) അയാളുടെ പേരിൽ മയിത്ത് നമസ്കരിച്ചിരിന്നുള്ളിവെന്ന് വാഖിദീ(റ) നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِمَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ

﴿٨٥﴾

85. അവരുടെ സമ്പത്തും സന്താനങ്ങളും നിന്നെ വിസ്മയിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ. അവയിലൂടെ അവരെ ഈ ലോകത്തുതന്നെ ശിക്ഷിക്കണമെന്നും സത്യനിഷേധികളായ നിലയിൽ അവർ ജീവൻ വെടിയണമെന്നുമത്രെ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

وَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةً أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ
مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾

86. അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അവന്റെ ദൂതനോടൊപ്പം സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുവാൻ എന്ന് (ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്ന)വല്ല അധ്യായവും അവതരിച്ചാൽ അവരിൽനിന്ന് ശേഷിയുള്ളവർ (യുദ്ധത്തിൽനിന്നൊഴിവാക്കാൻ) നിന്നോട് സമ്മതം ചോദിക്കുന്നതാണ്. അവർ പറയും: ഞങ്ങളെ വിട്ടേക്കുക. ഞങ്ങൾ (വീട്ടിൽ) ഇരിക്കുന്നവരോടൊപ്പം കഴിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾

87. (യുദ്ധത്തിനു പോകാതെ) മാറിനിൽക്കുന്ന (സ്ത്രീകളുടെ)കൂടെ കഴിയുന്നതിൽ അവർ തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ മുദ്രവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവർ (ഇനിയൊന്നും) ഗ്രഹിക്കുകയില്ല.

لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾

88. എന്നാൽ ദൈവദൂതനും അവനോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരും തങ്ങളുടെ ധനംകൊണ്ടും ദേഹംകൊണ്ടും സമരം ചെയ്യൂ. അക്കൂട്ടരാകട്ടെ, അവർക്കാണ് സകല നന്മകളും. അവർ തന്നെയാകുന്നു വിജയം വരിച്ചവരും.

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾

89. അല്ലാഹു അവർക്കായി, താഴ്ഭാഗങ്ങളിലൂടെ അരുവികളൊഴുകുന്ന ഉദ്യാനങ്ങൾ ഒരുക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു. അവരതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും. അതിമഹത്തായ വിജയവും അതുതന്നെ.

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾

90. ഗ്രാമീണ അറബികളിൽ (യുദ്ധത്തിൽനിന്ന് മാറി നിൽക്കുന്നതിന്) ഒഴികഴിവ് സമർപ്പിക്കുന്നവർ, തങ്ങൾക്ക് അനുവാദം ലഭിക്കുവാൻ വേണ്ടി (പ്രവാചകന്റെ) അടുത്തു വന്നു. അല്ലാഹുവോടും അവന്റെ ദൂതനോടും കള്ളം പറഞ്ഞവർ (വീട്ടിൽ തന്നെ) ഇരിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരിലെ സത്യനിഷേധികളെ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ബാധിക്കുന്നതാണ്.

90. ഗ്രാമീണ അറബികളിൽ ചിലർ നബി(സ)യുടെ അടുക്കൽ വന്ന് രോഗമോ അവശതയോ കാരണം തങ്ങൾക്ക് തബൂക്ക് യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ പറ്റാത്ത വിധമുള്ള ഒഴികഴിവുകൾ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പ്രവാചകൻ(സ)ന്റെ സമ്മതം തേടുകയുണ്ടായി.

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ
وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾

91. ബലഹീനരുടെമേലും രോഗികളുടെമേലും (യുദ്ധത്തിനുവേണ്ടി)ചെലവു ചെയ്യാൻ ഒന്നു മില്ലാത്തവരുടെ മേലും-അവർ അല്ലാഹുവോടും അവന്റെ ദൂതനോടും ഗുണകാംക്ഷയുള്ള വരാണെങ്കിൽ-(യുദ്ധത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നതിൽ) കുറ്റമൊന്നുമില്ല. ഇത്തരം സജ്ജനങ്ങളെ (ആക്ഷേപിക്കുവാൻ) യാതൊരു മാർഗവുമില്ല. അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും പരമകാരുണികനുമാകുന്നു.

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾

92. (മറ്റൊരു) വിഭാഗത്തിന്റെ പേരിലും (കുറ്റ)മില്ല. നീ അവരെ (വാഹനം) കയറ്റിക്കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി നിന്റെ അടുക്കൽ അവർ വന്നപ്പോൾ നീ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾക്കു നൽകാൻ ഞാൻ വാഹനമൊന്നും കാണുന്നില്ല'. (യുദ്ധത്തിനുവേണ്ടി)ചെലവഴിക്കാൻ ഒന്നും കണ്ടെത്താത്തതിന്റെ ദുഃഖത്താൽ കണ്ണുകളിൽ കണ്ണുനീർ ഒഴുകിക്കൊണ്ടു അവർ മടങ്ങിപ്പോയി.

92. യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും നിർബന്ധിതാവസ്ഥയോലോ യുദ്ധോപകരണങ്ങൾ ലഭിക്കാത്തതിനാലോ അതിന് സാധിക്കാതെ വന്നവർക്ക്, ഫലത്തിൽ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചില്ലെങ്കിലും അല്ലാഹു പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണെന്ന് തബൂക്കിൽ നിന്ന് മടങ്ങുമ്പോൾ നബിതിരുമേനി(സ) സഖാക്കളോട് പറയുകയുണ്ടായി. അനസ്(റ) പറയുന്നു. 'മദീനയിൽ ചിലരുണ്ട്. നിങ്ങൾ പിന്നിട്ട ഓരോ കാൽവെപ്പിലും, നിങ്ങൾ തരണം ചെയ്ത ഓരോ താഴ്വാരത്തിലും അവർ നിങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ മദീനയിലായിരിക്കേത്തന്നെയോ? സ്വഹാബിമാർ (അനുപരന്മാർ) ചോദിച്ചു: തിരുമേനി പറഞ്ഞു: അതെ, മദീനയിലായിരിക്കേത്തന്നെ. നിർബന്ധിതാവസ്ഥ തടഞ്ഞുവെച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഒരിക്കലും അവർ ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുമായിരുന്നില്ല. (ബുഖാരി, മുസ്ലിം)

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رِضْوَانًا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

93. സമ്പന്നരായിട്ടും (യുദ്ധത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെടുവാൻ)നിന്നോട് അനുവാദം തേടുന്നവർക്കെതിരെ മാത്രമാണ്(കുറ്റമാരോപിക്കാൻ)മാർഗമുള്ളത്. പിന്തിനിൽക്കുന്ന (സ്ത്രീകളോടും)കൂടെ കഴിയുന്നതുകൊണ്ടു അവർ തൃപ്തിപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു മുദ്രവെച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവർ ഒന്നും അറിയുന്നില്ല.

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

94. നിങ്ങൾ അവരുടെ അടുക്കൽ തിരിച്ചെത്തിയാൽ അവർ നിങ്ങളോട് പല ഒഴികഴിവുകളും ബോധിപ്പിക്കും. പറയുക; നിങ്ങൾ ഒഴികഴിവൊന്നും പറയേണ്ട. നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ വിശ്വ

സിക്കുകയേ ഇല്ല. (കാരണം) നിങ്ങളുടെ വിവരങ്ങൾ അല്ലാഹു ഞങ്ങളെ ധരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. (ഭാവിയിൽ)നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അല്ലാഹുവും അവന്റെ ദൂതനും കാണുന്നതുമാണ്. പിന്നീട് അദ്ദേഹവും ദൂതനുമെല്ലാം അറിയുന്നവന്റെ അടുത്തേക്ക് നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതെന്തെന്ന് അവൻ നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതാണ്.

سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَتُعَرِّضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجِسٌ وَمَآ وَاهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءَ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾

95. നിങ്ങൾ അവരിലേക്ക് മടങ്ങിച്ചെല്ലുമ്പോൾ, അവരെ നിങ്ങൾ ഒഴിവാക്കാൻ വേണ്ടി, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങളോട് അവർ സത്യം ചെയ്യും. എന്നാൽ അവരെ വിട്ടേക്കുക. തീർച്ചയായും അവർ മാലിന്യമാകുന്നു. അവരുടെ താവളം നരകമാണ്. അവർ സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിന് ഒരു പ്രതിഫലമായി.

يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾

96. നിങ്ങൾ അവരെക്കുറിച്ച് തൃപ്തരാകാൻവേണ്ടി അവർ നിങ്ങളോട് സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇനി, നിങ്ങൾ അവരെ തൃപ്തിപ്പെട്ടാലും, തീർച്ചയായും അല്ലാഹു അധർമ്മികരായ ജനത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല.

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾

97. ഗ്രാമീണ അറബികൾ നിഷേധത്തിലും കാപട്യത്തിലും കൂടുതൽ കടുത്തവരാകുന്നു. അല്ലാഹു അവന്റെ ദൂതന് അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള (ഈ മതത്തിന്റെ) നിയമപരിധികൾ അറിയാതിരിക്കാൻ കൂടുതൽ സാധ്യതയുള്ളതും അവർക്കാണ്. അല്ലാഹു എല്ലാം അറിയുന്നവനു യുക്തിജ്ഞാനമാകുന്നു.

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمْ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

98. ഗ്രാമീണ അറബികളിൽ ചിലർ തങ്ങൾ (ദാനമായി) ചെലവഴിക്കുന്നതിനെ ധനനഷ്ടമായി ഗണിക്കുന്നവരാണ്. നിങ്ങൾക്ക് വല്ല ആപത്തും (സംഭവിക്കാൻ) കാത്തിരിക്കുകയാണവർ. എന്നാൽ ദുഷിച്ച കാലദോഷം അവരുടെ മേൽതന്നെയായിരിക്കട്ടെ. അല്ലാഹു എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമാണ്.

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَّا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾

99. ഗ്രാമീണ അറബികളിൽ തന്നെ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. തങ്ങൾ ചെലവഴിക്കുന്നതെന്തോ അത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ സാമീപ്യം സിദ്ധിക്കുന്നതിനും പ്രവാചകന്റെ പ്രാർഥന ലഭിക്കുന്നതിനും ഉള്ള മാർഗമാക്കുന്നവരുമത്രെ അവർ.

അറിയുക: തീർച്ചയായും അതവർക്ക് ദൈവസാമീപ്യം നൽകുന്നതാണ്. അല്ലാഹു അവരെ തന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾

100. (സത്യമാർഗത്തിൽ) ആദ്യമായി മുന്നോട്ടു വന്ന മുഹാജിറുകളിലും, (മക്കയിൽ നിന്ന് മദീനയിലേക്ക് പലായനം ചെയ്തവർ) അൻസ്വാറുകളിലും (മദീനയിലേക്ക് പലായനം ചെയ്തവരെ സഹായിച്ചവർ) നന്മയിൽ അവരെ പിന്തുടർന്നവരിലും അല്ലാഹു സംതൃപ്തനായിരിക്കുന്നു. അവർ അവനിലും സംതൃപ്തരായിരിക്കുന്നു. താഴ്ഭാഗങ്ങളിലൂടെ അരുവികളൊഴുകുന്ന ഉദ്യാനങ്ങൾ അവൻ അവർക്കായി ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നെന്നും അവരതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും. അതിമഹത്തായ വിജയവും അതുതന്നെ.

وَمَنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾

101. നിങ്ങളുടെ പരിസരങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന ഗ്രാമീണ അറബികളിലും, മദീനാവാസികളിലും കപടവിശ്വാസികളുണ്ട്. അവർ കാപട്യത്തിൽ ആണ്ടു പോയിരിക്കുന്നു. നിനക്ക് അവരെ അറിയില്ല. എന്നാൽ നാം അവരെ അറിയുന്നു. രണ്ടു തവണ അവരെ നാം ശിക്ഷിക്കും. പിന്നീട് അവർ കൂടുതൽ ഭയങ്കര ശിക്ഷയിലേക്ക് തള്ളപ്പെടുന്നതുമാകുന്നു.

وَأَخْرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠٢﴾

102. സ്വന്തം കുറ്റങ്ങൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞ വേറെ ചിലരുമുണ്ട്. അവർ സൽക്കർമ്മങ്ങളും വേറെ(ചില) ദുഷ്കർമ്മങ്ങളും കൂട്ടിക്കലർത്തിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചേക്കാവുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾

103. നീ അവരുടെ സമ്പത്തിൽനിന്ന് ദാനധർമ്മം വാങ്ങുക. അതിലൂടെ അവരെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും സംസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുക. അവർക്ക് (കാരുണ്യം ലഭിക്കാൻ വേണ്ടി) പ്രാർഥിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും നിന്റെ പ്രാർഥന അവർക്ക് മനശ്ശാന്തിയരുളുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

104. അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടെ, അല്ലാഹു തന്നെയാണ് തന്റെ ദാസന്മാരിൽനിന്ന് പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനും, ധാനധർമ്മങ്ങൾ ഏറ്റുവാങ്ങുന്നവനുമാണെന്ന്? നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു തന്നെയാണ് പശ്ചാത്താപം ഏറെ സ്വീകരിക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമെന്നും.

وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالَمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

105. പറയുക: നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവിൻ! നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം അല്ലാഹുവും അവന്റെ ദൂതനും വിശ്വാസികളൊക്കെയും കാണുന്നതാണ്. അദൃശ്യവും ദൃശ്യവും അറിയുന്നവനിലേക്ക് നിങ്ങൾ വഴിയെ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനെപ്പറ്റി അവൻ നിങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞുതരും.

وَأَخْرُونَ مُرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

106. അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന കിട്ടുന്നതുവരെ പ്രശ്നം മാറ്റിവെക്കപ്പെട്ട മറ്റുചിലരുമുണ്ട്. ഒന്നുകിൽ അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിച്ചേക്കും. അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചേക്കാം. അല്ലാഹു എല്ലാം അറിയുന്നവനും യുക്തിമാനുമാകുന്നു.

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضَرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفْنَ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾

107. ദ്രോഹം ചെയ്യാനും, നിഷേധിക്കാനും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കിടയിൽ ഭിന്നതയുണ്ടാക്കാനും, നേരത്തെ അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ ദൂതനോടും യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരവസ്ഥ താവളമൊരുക്കാനുമായി പള്ളിയുണ്ടാക്കിയവരും (ആ കപടന്മാരുടെ) കൂട്ടത്തിലുണ്ട്. നല്ലതല്ലാതെന്നും ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് അവർ സത്യം ചെയ്തു പറയും. എന്നാൽ തീർച്ചയായും അവർ കള്ളം പറയുന്നവരാണെന്ന് അല്ലാഹു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.

107. മദീനയിൽ ഖസാബ് ഗോത്രത്തിൽ അബൂആമിർ എന്നു പേരായ ഒരു ക്രൈസ്തവ പുരോഹിതനുണ്ടായിരുന്നു. അയാളുടെ വേദപാണ്ഡിത്യവും ആത്മീയ പരിവേഷവും മദീനയിലും പരിസരങ്ങളിലുമുള്ള പാമര ജനങ്ങളിൽ വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്നു. നബിതിരുമേനി മദീനയിൽ വന്നശേഷം ഇസ്‌ലാമിനുണ്ടായ നേട്ടവും പ്രചാരവും അയാളെ അറിശ്ശി കൊള്ളിച്ചു. തന്റെ ആധ്യാത്മിക വിപണിക്ക് ഇസ്‌ലാം ഭീഷണിയായിരിക്കുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ ഈ ക്രിസ്തീയ ദിവ്യൻ തിരുമേനിയെ എതിർക്കാൻ കച്ചകെട്ടിയിറങ്ങി. നബി(സ) അയാളെ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും, ഖുർആൻ കേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലും സത്യവിശ്വാസിയാകാൻ അയാൾക്ക് ഭാഗ്യം ലഭിച്ചില്ല. ബദർ യുദ്ധത്തിൽ മുസ്‌ലിംകൾ ഖുറൈശികളെ പരാജയപ്പെടുത്തിയതോടെ അയാൾക്ക് അടങ്ങിയിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇസ്‌ലാമിനെതിരെ അയാൾ ശക്തമായ പ്രചരണം ആരംഭിച്ചു. ഉഹുദ് യുദ്ധത്തിൽ അയാൾ അവിശ്വാസികളുടെ പക്ഷത്ത് മുൻപന്തിയിൽ തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. ഉഹുദ് പോർക്കളത്തിൽ ശത്രുക്കൾ ചതിക്കുഴികളുണ്ടാക്കി അത് മുടി വെച്ചിരുന്നു. അതിന്റെ സൂത്രധാരകൻ ഇയാളായിരുന്നു. അതിലൊന്നിൽ വീണ് നബിതിരുമേനിക്ക് തലക്കും മുഖത്തും മുറിവ് പറ്റുകയും അവിടുത്തെ പല്ല് പൊട്ടുകയും ചെയ്തു. അഹ്‌സാബ് യുദ്ധത്തിലും ഹുനൈൻ യുദ്ധത്തിലും ഈ പുരോഹിതൻ ഇസ്‌ലാമിനെതിരിൽ വിഗ്രഹപൂജകരുടെ സജീവ സഹകാരിയായിരുന്നു. അറേബ്യൻ ശക്തികൾക്ക് ഇസ്‌ലാമിന്റെ മുന്നേറ്റത്തെ തടയുന്നതിനായില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കി അയാൾ ശാമിലേക്ക് നീങ്ങി. രോമാ ചക്രവർത്തി ഹിറഖ്ലി യൂസിനോട് നബി(സ)ക്കെതിരിൽ സഹായത്തിനപേക്ഷിച്ചു. നബി(സ)ക്കെതിരിൽ രോമാസ

ഗ്രാജ്യം പടയാറുക്കും കൂട്ടുന്നുണ്ടെന്നും താൻ വമ്പിച്ചൊരു സൈന്യവുമായി വരുന്നുണ്ടെന്നും അയാൾ മദീനയിൽ തന്റെ കൂട്ടുകാരായ കപട വിശ്വാസികൾക്ക് റിപ്പോർട്ടുകൾ അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനെ പ്രതിരോധിക്കാൻ നബി(സ) തബൂക്കിലേക്ക് പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

കപടവിശ്വാസികൾക്ക് സംഘടിക്കാനും പരിപാടികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യാനും സ്വന്തമായി ഒരു പള്ളി യുണ്ടാക്കാൻ അയാൾ റോമിലേക്ക് പുറപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പായി തന്റെ കൂട്ടുകാരുമായി തീരുമാനമെടുത്തിരുന്നു. ഇസ്രാഈലിലെ ഒന്നാമത്തെ പള്ളിയാണ് മദീനയിലെ 'മസ്ജിദ് ഖുബാ' (ഖുബായിലെ പള്ളി). അതിനടുത്തായി പന്ത്രണ്ട് കപടവിശ്വാസികൾ മുൻകൈയെടുത്ത് അവർ ഒരു പള്ളിനിർമ്മിച്ചു. നബി(സ) തബൂക്കിലേക്ക് പുറപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ്, തങ്ങൾ ദുർബ്ബലർക്കും രോഗികൾക്കും സൗകര്യത്തിനായി ഒരു പള്ളി നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും തിരുമേനി അതിൽ വന്ന് നമസ്കരിച്ച് ഉൽഘാടനം കഴിച്ചുതരണമെന്നും ഈ കപടന്മാർ നബി(സ)യോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഞങ്ങൾ ഒരു യാത്രക്കുള്ള ഒരുക്കത്തിലാണെന്നും അത് കഴിഞ്ഞ് മടങ്ങിവന്നിട്ടാവാനാണെന്നായിരുന്നു നബി(സ)യുടെ മറുപടി. മസ്ജിദ് ഉള്ളിറാർ (ഉപദ്രവത്തിന്റെ പള്ളി) എന്ന പേരിൽ ഈ പള്ളി അറിയപ്പെട്ടു.

റോമക്കാരുടെ കയ്യാൽ മുസ്ലിം സൈന്യം തകർക്കപ്പെടുമെന്ന് കപടവിശ്വാസികൾ കരുതി. എന്നാൽ തബൂക്ക് സംഭവം അവരുടെ എല്ലാ പ്രതീക്ഷകളും വെള്ളത്തിലാക്കി. തബൂക്കിൽ നിന്ന് മടങ്ങി മദീനക്കടുത്ത് ദീ അവാൻ എന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ ഈ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചു. പള്ളിയെ സംബന്ധിച്ച യഥാർഥ വിവരങ്ങൾ അല്ലാഹു നബി(സ)യെ അറിയിച്ചു. അതനുസരിച്ച് മദീനയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി, മസ്ജിദ് ഉള്ളിറാർ പൊളിച്ചു നീക്കി തീ വെക്കുവാൻ അപ്പോൾ തന്നെ ഏതാനും പേരെ നബിതിരുമേനി(സ) അയക്കുകയും ചെയ്തു.

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا مَّسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٠٨﴾

108. നീ ഒരിക്കലും അതിൽ നമസ്കരിക്കരുത്. ആദ്യദിനം മുതൽ ദൈവഭക്തിയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പള്ളിയാണ് നിനക്ക് നിന്നു നമസ്കരിക്കാൻ ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായിട്ടുള്ളത്. പരിശുദ്ധി നേടാനിഷ്ടപ്പെടുന്ന ആളുകൾ അതിലാണുള്ളത്. അല്ലാഹു വിശുദ്ധി വരിക്കുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

108. നബി(സ) മദീനയിലേക്ക് ഹിജാ വരുമ്പോൾ മദീനയിൽനിന്ന് തെക്കു ഭാഗത്തായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഖുബാ എന്ന സ്ഥലത്ത് ഇറങ്ങി, ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ അവിടെ താമസിക്കുകയുണ്ടായി. അവിടെ ആദ്യമായി സ്ഥാപിച്ച 'മസ്ജിദ് ഖുബ'യാണ് ഇവിടെ പരാമർശിച്ച 'ദൈവഭക്തിയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പള്ളി' എന്നത്.

أَفَمَنْ أُسِّسَ بُنْيَانُهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أُسِّسَ بُنْيَانُهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانُجَارَ بِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾

109. അല്ലാഹുവോടുള്ള ഭക്തിയിലും സംതൃപ്തിയിലും തന്റെ കെട്ടിടത്തിന് അസ്തിവാരമിട്ടവനോ ഉത്തമൻ; അതോ, അടിമണ്ണിളകി പൊളിഞ്ഞു വീഴാൻ പോകുന്ന മണൽ തട്ടിന്റെ വക്കിൽ കെട്ടിടം പണിയുകയും അങ്ങനെ അവനെയുംകൊണ്ട് അത് നേരെ നരകാഗ്നിയിൽ വീഴുകയും ചെയ്ത ഒരുവനോ? അക്രമികളായ ജനത്തെ അല്ലാഹു നേർവഴിയിലാക്കുകയില്ല.

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيَّةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾

110. അവർ പടുത്തുയർത്തിയ ആ കെട്ടിടം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഒരു ആശങ്കയായി(അവരെ ശല്യം ചെയ്തു)കൊണ്ടിരിക്കും. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ശിഥിലമായിത്തീരും.വരെ (അതിനനു തിയില്ല).

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ هُمْ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

111. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളിൽനിന്ന്, അവരുടെ ദേഹവും ധനവും (വിലയ്ക്കും) വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു, അവർക്ക് സ്വർഗമുണ്ട് എന്നുള്ളതിനു (പകരം). അതായത്, അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ അവർ കൊല്ലുകയും കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. (അവരോടുള്ള സ്വർഗവാഗ്ദാനം)അല്ലാഹു ഏറ്റെടുത്ത ബലിഷ്ഠമായ ഒരു കരാറാകുന്നു.തന്റാത്തിലും, ഇഞ്ചിലിലും, വുർആനിലും അതുണ്ട്. അല്ലാഹു വെക്കാൾ കരാർ പാലിക്കുന്നവനായി ആരുണ്ട്? അതുകൊണ്ട്(അല്ലാഹുവുമായി)നടത്തിയിട്ടുള്ള ആ ഇടപാടിൽ നിങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുവിൻ! അതുതന്നെയാണ് വമ്പിച്ച നേട്ടം.

التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾

112. പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നവർ,അവനെ കീഴ്വണങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ, സ്തുതികീർത്തനം ചെയ്യുന്നവർ,അവനുവേണ്ടി രാജ്യസഞ്ചാരത്തിലേർപ്പെട്ടവർ(വ്രതമനുഷ്ഠിക്കുന്നവർ), കുമ്പിടുകയും സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ, നന്മ കൽപിക്കുകയും തിന്മ വിലക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ, അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമപരിധികൾ സൂക്ഷിക്കുന്നവരും! സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക.

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾

113. ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾ അടുത്ത ബന്ധുക്കൾ ആയിരുന്നാൽ തന്നെയും അവർ നരകാവകാശികളാണെന്ന കാര്യം വ്യക്തമായ ശേഷം- അവർക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുവാൻ പ്രവാചകനും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും പാടുള്ളതല്ല.

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَّهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾

114. ഇബ്രാഹീം തന്റെ പിതാവിന്റെ പാപമോചനത്തിനായി പ്രാർഥിച്ചത് അദ്ദേഹം പിതാവിനോട് ചെയ്ത പ്രതിജ്ഞയുടെ പേരിൽ മാത്രമായിരുന്നു. അയാൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രു

വാണെന്നു വ്യക്തമായപ്പോൾ അദ്ദേഹം അയാളെ വിട്ടൊഴിഞ്ഞു. തീർച്ചയായും ഇബ്രാഹീം ഏറെ താഴ്മയുള്ളവനും സഹനശീലനുമായിരുന്നു.

﴿ 115 ﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿ 115 ﴾

115. ഒരു ജനതയെ നേർവഴിയിലാക്കിയശേഷം അവർ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതു ഏതെല്ലാം സംഗതികളാണെന്നു വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതുവരെ അല്ലാഹു അവരെ പിഴച്ചവരായി കണക്കാക്കുകയില്ല. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അറിവുള്ളവനാകുന്നു.

﴿ 116 ﴾ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿ 116 ﴾

116. തീർച്ചയായും ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും ആധിപത്യം അല്ലാഹുവിനുള്ളതാകുന്നു. ജീവിപ്പിക്കുന്നതും മരിപ്പിക്കുന്നതും അവൻതന്നെ. അല്ലാഹുവല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കു് ഒരു രക്ഷാധികാരിയില്ല. ഒരു സഹായിയും ഇല്ല.

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِن بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿ 117 ﴾

117. തീർച്ചയായും പ്രവാചകനും, പ്രയാസഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടർന്ന മുഹാജിറുകൾക്കും അൻസാറുകൾക്കും അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അവരിൽപെട്ട ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ ഹൃദയങ്ങൾ മിക്കവാറും വ്യതിചലിക്കാറായ ശേഷവും. (അവർ പ്രവാചകന്റെ കൂടെ നിന്നതിനാൽ) പിന്നീട് അല്ലാഹു അവർക്കു് പൊറുത്തുകൊടുത്തു. തീർച്ചയായും അവൻ അവരോടു് ഏറെ കൃപയുള്ളവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

117. തബൂക്ക് യുദ്ധവിഷയകമായി സംഭവിച്ച വീഴ്ചയെപറ്റിയാണ് പരാമർശം. കഠിനമായ ചൂട്, ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളുടെയും വാഹനങ്ങളുടെയും ദുർലഭ്യം, മാസക്കണക്കിലുള്ള വഴിഭൂരം തുടങ്ങി കനത്ത പ്രയാസങ്ങൾ നിമിത്തം, ചില അനുചരന്മാർ ആ ദുർഘട്ട സന്ദർഭത്തിൽ യുദ്ധത്തിനു പോവാതിരിക്കാൻ ഒഴികഴിവു ചിന്തിച്ചുപോയിരുന്നു. ആ സന്ദർഭത്തിൽ അവർക്കു് നേരിട്ട പതറിച്ചകളിൽനിന്നു് അല്ലാഹു അവരെ രക്ഷപ്പെടുത്തി. ആത്മാർഥമായി സത്യമതത്തെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നവരുടെ തെറ്റുകൾ അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുത്തു.

﴿ 118 ﴾ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلْفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿ 118 ﴾

118. തീരുമാനം മാറ്റിവെക്കപ്പെട്ട ആ മൂന്നു് പേർക്കും (അല്ലാഹു പൊറുത്തു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു). ഭൂമി ഏറെ വിശാലമായിരുന്നിട്ടുകൂടി അതവർക്കു് ഇടുങ്ങിയതായിത്തീർന്നു. സ്വന്തം ആത്മാക്കൾപോലും അവർക്കു് ദുർവ്വഹമായിത്തീർന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ (പിടിത്തത്തിൽ നിന്നു്) രക്ഷപ്പെടാൻ അവനിൽ തന്നെ അഭയം തേടലല്ലാതെ മാർഗമില്ലെന്നു് അവർക്കു് ബോധ്യമാവുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നതിനായി അവരുടെ നേരെ അവൻ(കരുണാപൂർവ്വം) തിരിഞ്ഞു. നിശ്ചയം, അല്ലാഹു ഏറെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

118. ന്യായമായ കാരണങ്ങളൊന്നുമില്ലാതെ, അലസതയും അലംഭാവവും കാരണമായി തബൂക്ക് യുദ്ധത്തിനു് ഹാജരാവാതിരുന്ന മൂന്നു് സത്യവിശ്വാസികളാണു് 'തീരുമാനം മാറ്റിവെക്കപ്പെട്ട ആ മൂന്നു്

പേർ'. ഹിലാലുബ്നു ഉമയ്യത്ത്, മുറാറത്തുബ്നു റുബൈഅ (ഇവർ രണ്ടുപേരും ബദർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തവരാണ്), കഅബുബ്നു മാലിക് എന്നീ അൻസാറീ സ്വഹാബികളായിരുന്നു ഈ മൂന്നു പേർ. യുദ്ധത്തിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുനിന്ന 80 ൽ പരം കപടന്മാർ കള്ളക്കാരണങ്ങൾ തിരുസന്നിധിയിൽ സമർപ്പിച്ചപ്പോൾ ഈ മൂന്നു സത്യവിശ്വാസികൾ തങ്ങളുടെ വീഴ്ച വ്യക്തമായി നബി(സ)യോട് ഏറ്റു പറഞ്ഞു. തിരുമേനി(സ) അവരെ സംബന്ധിച്ച തീരുമാനം മാറ്റി വെക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ തീരുമാനം വരുന്നതുവരെ അവരുമായി യാതൊരു ബന്ധവും പാടില്ലെന്ന് മുസ്ലിംകളോട് കൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. 40 ദിവസത്തിനുശേഷം അവരിൽനിന്ന് വേറിട്ട് നിൽക്കാൻ ഭാര്യമാരോടും നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടു. ഒരാളും അവരോട് ഒരക്ഷരം ഉരിയാടിയില്ല. നിസ്സഹകരണം നീണ്ടുപോയി. ജീവിതം അവർക്ക് അതീവ ദുസ്സഹമായി. നാട് ആകെ മാറിപ്പോയെന്ന് അവർക്ക് തോന്നി. അവസാനം 'അവർ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങാനായി അല്ലാഹു കാര്യംപൂർവ്വം അവരിലേക്കു മടങ്ങി.' തെറ്റുചെയ്ത തന്റെ ദാസന്മാരിൽനിന്ന് യജമാനൻ മുഖം തിരിച്ചുവെങ്കിലും അവർ എങ്ങും ഓടിപ്പോയില്ല. തകർന്ന ഹൃദയവുമായി യജമാനന്റെ പടിവാതുകൾതന്നെ കാത്തിരുന്നു. അവർക്ക് കടുത്ത ദുഃഖവും പശ്ചാത്താപവും ഉണ്ടായി. അവൻ ദാസന്മാരുടെ അനുസരണത്തിന്റെയും കൃപിന്റെയും പാരമ്യം കണ്ടു. അവരുടെ നാഥൻ അവരിൽ സംതൃപ്തനായി. ദാസന്മാരുടെ നിഷ്കളങ്കവും പരിപൂർണ്ണവുമായ പശ്ചാത്താപം അവൻ സ്വീകരിച്ചു. നിസ്സഹകരണത്തിന്റെ അന്ത്യം ദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ അവർക്ക് സന്തോഷ വാർത്ത ലഭിച്ചു. അവർക്ക് മാപ്പരുളിക്കൊണ്ടുള്ള യജമാനന്റെ കൽപനവന്നു. 117,118,119 എന്നീ സൂക്തങ്ങൾ അവതരിച്ചു.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾

119. അല്ലയോ വിശ്വാസികളേ, അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുവിൻ. സത്യവന്മാരോടൊപ്പം വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْؤُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُم بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾

120. മദീനക്കാർക്കും അവരുടെ ചുറ്റുമുള്ള ഗ്രാമീണ അറബികൾക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനെ വിട്ട് പിന്മാറിനിൽക്കാനോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യം അവഗണിച്ചു സ്വന്തംകാര്യം നോക്കാനോ പാടുള്ളതല്ല. അതെന്തെന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ അവർ സഹിക്കുന്ന ദാഹമോ ക്ഷീണമോ വിശപ്പോ, അവിശ്വാസികളെ പ്രകോപിക്കുന്ന വല്ല സ്ഥലത്തും അവർ കാൽ വെക്കുന്നതോ, ശത്രുവിന് വല്ല നാശം ഏൽപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അതു നിമിത്തം (അതെല്ലാം ഓരോ) സൽക്കർമ്മമായി അവരുടെ പേരിൽ രേഖപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്നില്ല. തീർച്ചയായും സൽക്കർമ്മങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം അല്ലാഹു നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയില്ല.

وَلَا يُفْسِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾

121. (അതുപോലെതന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ) അവർ ചെലവഴിക്കുന്നത് ചെറുതായാലും വലുതായാലും അതും, (ജിഹാദിന്റെ പേരിൽ) അവർ വല്ല താഴ്വരയും താണ്ടുന്നതും അവർക്ക് (പുണ്യമായി) എഴുതപ്പെടാതിരിക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെ അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഏറ്റവും നല്ല പ്രവർത്തനത്തിന് അല്ലാഹു അവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുവാൻ വേണ്ടി.

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

122. സത്യവിശ്വാസികൾ ഒന്നടങ്കം(യുദ്ധത്തിന്)പുറപ്പെടാവതല്ല. അവരിൽ ഓരോ സമൂഹത്തിൽ നിന്നും ഒരു സംഘം മതത്തിൽ അറിവുനേടുന്നതിനുവേണ്ടി പുറപ്പെടാത്തതെന്തുകൊണ്ട്? സ്വന്തം സമൂഹത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവന്നാൽ അവർക്ക് ഉൽബോധനം നൽകുവാനും അതുവഴി അവർ (നിഷിദ്ധത്തെക്കുറിച്ച്) കരുതലുള്ളവരാകുവാനും.

122. ഈ സൂക്തത്തിന്റെ വിശദീകരണത്തിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഇസ്‌ലാം വളരുകയും നാട്ടിൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അതിൽ ജനങ്ങൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി പ്രവേശിച്ചുതുടങ്ങി. ഇസ്‌ലാമിനെ ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കി അംഗീകരിച്ചിരുന്നവർ അതിൽ വിരളമായിരുന്നു. ഗ്രാമീണ അറബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മതകാര്യങ്ങളിൽ അവർക്ക് ഒരു പിടിപാടുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തബൂക്ക് സംഭവം ഒരു ഉദാഹരണമാണ്. അതിനാൽ ഓരോ സമൂഹത്തിൽ നിന്നും ഓരോ സംഘം വിജ്ഞാനകേന്ദ്രങ്ങളിൽ വന്നു മതകാര്യങ്ങളിൽ അറിവുനേടുകയും അവരുടെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ മടങ്ങിച്ചെന്നു സാധാരണക്കാരിൽ അറിവും ബോധവും വളർത്താൻ ശ്രമിക്കുകയുമാണ് വേണ്ടത്.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾

123. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങളുടെ അടുത്തുള്ള സത്യനിഷേധികളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുവിൻ!. അവർ നിങ്ങളിൽ കാർക്കശ്യം കാണട്ടെ. അല്ലാഹു ഭക്തന്മാരുടെ കൂടെയാണെന്നറിഞ്ഞിരിക്കുവിൻ.

123. സത്യനിഷേധികളോടുള്ള പ്രീണനനയം ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നു സാരം.

وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةً فَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾

124. (ഖുർആനിലെ) ഒരുധ്യായം ഇറക്കപ്പെടുമ്പോഴൊക്കെയും അവരിൽ ചിലർ (പരിഹാസത്തോടെ) ചോദിക്കുന്നു: നിങ്ങളിൽ ആരുടെ വിശ്വാസമാണ് ഇതിനാൽ വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളത്? എന്നാൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കാകട്ടെ, അത് അവർക്ക് വിശ്വാസത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. അവർ അതിൽ സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾

125. എന്നാൽ ആരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കാണോ (കാപട്യത്തിന്റെ) രോഗമുള്ളത് അതിന്റെ (നിലവിലുള്ള) മാലിന്യത്തിന്മേൽ (ഓരോ അധ്യായവും) കൂടുതൽ മാലിന്യം കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയാണുണ്ടായത്. അവർ അവിശ്വാസികളായിരിക്കവേ, മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

﴿ ١٢٦ ﴾ **أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ**

126. കൊല്ലംതോറും ഒന്നോ രണ്ടോ തവണ (ഓരോരോ വിപത്തുകളാൽ) തങ്ങൾ പരീക്ഷണത്തിലകപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് (ഈ കപട വിശ്വാസികൾ) കാണുന്നില്ലേ? എന്നിട്ടും അവർ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നില്ല. അവർ ചിന്തിച്ചറിയുന്നുമില്ല.

126. അവരുടെ ഗൂഢരഹസ്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന സംഭവങ്ങൾ, അവരുടെ താല്പര്യത്തിനു പ്രഹരമേല്പിക്കുന്ന ദീനീസംരംഭങ്ങൾ അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഉള്ളുകളെ പുറത്താവുന്ന സ്ഥിതിവിശേഷങ്ങൾ, എന്നിങ്ങനെ കൊല്ലത്തിൽ ഒന്നും രണ്ടുമായി കപടവിശ്വാസികൾ പരീക്ഷണവിധേയമാവുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ പലതും വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നില്ല. യാതൊരു പാഠവും പഠിക്കുന്നുമില്ല.

﴿ ١٢٧ ﴾ **وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةً نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَاءُكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ**

127. ഓരോ അധ്യായം അവതരിക്കുമ്പോഴും നിങ്ങളെ വല്ലവരും കാണുന്നുണ്ടോ എന്ന ഭാവത്തിൽ അവർ അന്വേഷിക്കുന്നു. എന്നിട്ടവർ പിരിഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ തിരിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ അവർ (ഒന്നും തന്നെ) ഗ്രഹിക്കാത്ത ജനമാകുന്നു.

﴿ ١٢٨ ﴾ **لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ**

128. തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്കിതാ നിങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെയുള്ള ഒരു ദൈവദൂതൻ ആഗതനായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ വിഷമിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് ദുസ്സഹമാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ അതീവ തൽപരനും, സത്യവിശ്വാസികളോട് ദയാലുവും കരുണയുള്ളവനുമായും അദ്ദേഹം.

﴿ ١٢٩ ﴾ **فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ**

129. എന്നാൽ അവർ തിരിഞ്ഞുപോകുന്നെങ്കിൽ പറയുക: എനിക്ക് അല്ലാഹു മതി. അവനല്ലാതെ ഒരു ദൈവവുമില്ല. ഞാൻ അവനിൽ ഭരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ മഹത്തായ സിംഹാസനത്തിനുടയവനത്രെ.

*****